

เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

หลักคำสอนแห่งพระคุณ 5 ประการ

THE FIVE DOCTRINES OF GRACE

คู่มือศึกษาหลักคำสอนกาลวิน

เรียบเรียงโดย Yongjin Choi

“เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ
ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน
แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า”

อฟ. 2:8

หลักคำสอนแห่งพระคุณ

5 ประการ

THE FIVE DOCTRINES OF GRACE ·

คู่มือศึกษาหลักคำสอนคาลวิน

ผู้เขียนและเรียบเรียง Yongjin Choi

สำนักพิมพ์ GOD-PLEASING BOOKS

ผู้จัดพิมพ์ Yongjin Choi

พิมพ์ครั้งแรก 24 ธันวาคม 2009

ฉบับปรับปรุง 30 กรกฎาคม 2026 · v1.1

บรรณาธิการและออกแบบ GOD-PLEASING BOOKS

ISBN 979-11-91518-56-6

© 2009, 2026 Yongjin Choi. All rights reserved.

หนังสือเล่มนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของผู้เขียน ห้ามคัดลอก
ทำซ้ำ หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก
เจ้าของลิขสิทธิ์ ลิขสิทธิ์พระคัมภีร์และผลงานภายนอกเป็นของผู้ประ
พันธ์และผู้ถือสิทธิ์แต่ละราย

ข้อความพระคัมภีร์ที่ไม่ได้ระบุเป็นอย่างอื่น

ใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับมาตรฐาน 2011 (THSV11) (©
2011 สมาคมพระคริสตธรรมไทย)

เอกสารอ้างอิงและที่มาของข้อความอ้าง

จอห์น แมคอาเธอร์

John MacArthur, “The Doctrines of Grace,” Grace to You, 2004–2005. โครงสร้างและคำอธิบายหลักคำสอนในหนังสือ
 อเล่มนี้สรุปและเรียบเรียงเพื่อการศึกษาพระคัมภีร์
 โดยใช้คำเทศนาชุดสิบตอนนี้เป็นแหล่งข้อมูลหลัก
 ข้อความสั้นที่ระบุไว้ (จอห์น แมคอาเธอร์)
 เป็นการอ้างอิงคำหรือถ่ายทอดใจความสำคัญจากคำเทศนาชุดนี้อย่าง
 กระชับ
www.gty.org/sermons/series/280/the-doctrines-of-grace

จอห์น ไพเพอร์

John Piper, “TULIP,” สัมมนา Desiring God, 2008.
 ใช้ประกอบคำอธิบายบางส่วนและตารางเปรียบเทียบในภาคผนวก
www.desiringgod.org/series/tulip

คำสารภาพความเชื่อเวสต์มินสเตอร์

อ้างบทที่ 3 ข้อ 5 และบทที่ 17 ข้อ 1–3
 โดยถ่ายทอดจากฉบับภาษาเกาหลีฉบับแปลใหม่ของสมัชชาคริสตจักร
 เพรสไบทีเรียนแห่งเกาหลี (HapDong)

ชาร์ลส์ เอช. สเปอร์เจียน

Charles H. Spurgeon, “Election,” New Park Street Pulpit, Vol. 1, Nos.
 41–42, 2 กันยายน 1855. ข้อความท้ายบทที่ 2
 แปลจากคำเทศานี้
www.spurgeon.org/sermons/election

มิลลาร์ด เจ. เอริกสัน

Millard J. Erickson, Christian Theology, หน้า 829.
 ข้อความหนึ่งในบทที่ 4 อ้างอิงจากเอกสารสัมมนา TULIP ของ
 John Piper หน้า 20

ตรวจสอบแหล่งข้อมูลออนไลน์ล่าสุด: 28 กรกฎาคม 2026

คำนำ

ข้าพเจ้าจัดทำคู่มือเล่มนี้ขึ้น ขณะที่กำลังฟังคำเทศนาของศิษยาภิบาล จอห์น แมคอาเธอร์ (John MacArthur) เพราะปรารถนาจะแบ่งปันความจริงอันล้ำค่าที่ได้เรียนรู้จากคำเทศนาเหล่านั้น

คริสเตียนในปัจจุบันโดยทั่วไปมักไม่ชอบคำว่า ‘หลักคำสอน’ พวกเขาอ้างว่า ‘หลักคำสอนยาก ซับซ้อน และใช้ในชีวิตจริงไม่ได้’ แต่ในชีวิตของคนจำนวนมาก กลับขาดความซาบซึ้งในความรอดและพระคุณที่พระเจ้าประทานให้ ข้าพเจ้าเห็นว่า สาเหตุหนึ่งคือพวกเขาปฏิเสธที่จะเรียนรู้ความอุดมสมบูรณ์แห่งพระคุณของพระเจ้าในความรอด อัครทูตเปาโลอิชฐานเพื่อธรรมิกชนดังนี้

อฟ. 3:16-19

“[16] ข้าพเจ้าทูลขอให้ประทานความเข้มแข็งภายในจิตใจด้วยฤทธานุภาพ ที่มาจากพระวิญญาณของพระองค์แก่พวกท่าน ตามพระสิริอันอุดมของพระองค์
[17] ให้พระคริสต์ประทับในใจของท่านโดยทางความเชื่อ ให้ท่านได้หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก
[18] ข้าพเจ้าทูลขอให้ท่านสามารถเข้าใจร่วมกับธรรมิกชนทั้งหมดถึงความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก
[19] คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อพวกท่านจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม”

ขอให้คำอธิษฐานนี้เป็นคำอธิษฐานของเราเองด้วย

ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งให้ท่านได้สัมผัสความรอดอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้า และความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ผ่านคู่มือเล่มนี้...

24 ธันวาคม 2009 Yongjin Choi

คำนำสำหรับฉบับปรับปรุง

ข้าพเจ้าจัดทำคู่มือเล่มนี้เป็นครั้งแรกในปี 2009 ในเวลานั้น
ขณะฟังคำเทศนา “หลักคำสอนแห่งพระคุณ”
ของศิษยาภิบาลจอห์น แมคอาเธอร์ และการบรรยาย
“TULIP” ของศิษยาภิบาลจอห์น ไฟเฟอร์
ข้าพเจ้าได้ตระหนักใหม่ว่า พระคุณที่พระเจ้าทรงช่วยคนบาปให้รอด
นั้นยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ยิ่งใด
ความยินดีนั้นมากเกินกว่าจะเก็บไว้คนเดียว
จึงเรียบเรียงเป็นคู่มือศึกษาพระคัมภีร์
และนี่คือจุดเริ่มต้นของหนังสือเล่มนี้

ตลอดหลายปีต่อมา ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ความเชื่อฝ่ายปฏิรูปมากขึ้น
และรับประโยชน์อันอุดมจากความเชื่อนี้ สำหรับข้าพเจ้า
ความเชื่อฝ่ายปฏิรูปไม่ใช่เพียงระบบศาสนศาสตร์หรือข้ออ้างเพื่อการ
โต้เถียง แต่เป็นหน้าต่างที่ทำให้มองเห็นอำนาจอธิปไตย ความบริสุทธิ์
และพระสิริแห่งพระคุณของพระเจ้าในพระคัมภีร์ชัดเจนขึ้น
ยิ่งรู้จักพระสิริของพระเจ้า ข้าพเจ้าก็ยิ่งเห็นความอ่อนแอ
ความไร้ความสามารถ และบาปกับความชั่วที่ฝังลึกในใจของตนชัด
ดขึ้น แต่ตรงที่นั่นเอง ข้าพเจ้ากลับยึดมั่นในพระคุณของพระเจ้าที่
ใหญ่กว่าตัวข้าพเจ้า และในความรอดอันสมบูรณ์ของพระคริสต์แน่นอน
พ้นยิ่งขึ้น

การรู้จักพระเจ้าและเรียนรู้พระวาระของพระองค์เป็นพระพรยิ่งใหญ่ที่
สุดในชีวิตของข้าพเจ้า การรู้พระวาระไม่ใช่เพียงการสะสมความรู้
แต่ทำให้เรายกย่องพระเจ้า ถ่อมตน
และมาหาพระคริสต์ด้วยการกลับใจกับความเชื่อ
พระวาระให้การปลอบประโลมท่ามกลางความทุกข์
ให้ความอดทนในพันธกิจ และให้ความหวังอันไม่สั่นคลอนเมื่อมอง
ไม่เห็นทางข้างหน้า ความปรารถนาจะแบ่งปันพระพรที่ข้าพเจ้าได้รับ
กับผู้อื่นไม่เคยเปลี่ยนไป ตั้งแต่วันที่เริ่มทำหนังสือจนถึงวันนี้

การปรับปรุงครั้งนี้เริ่มขึ้นเพื่อเตรียมแปลคู่มือเป็นภาษาไทย
และแบ่งปันแก่คริสตจักรกับผู้เชื่อชาวไทย

โดยคงโครงสร้างหลักของคู่มือเดิมไว้พร้อมปรับคำอธิบายให้ชัดเจนและเข้าใจง่ายขึ้น

ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้อ่านไม่หยุดอยู่ที่ความคิดเห็นของมนุษย์หรือชื่อของหลักคำสอน แต่เรียนรู้หลักคำสอนแห่งพระคุณผ่านพระวาทะของพระเจ้า ขอให้เราเข้าใจว่า ความรอดตั้งแต่ต้นจนจบมาจากพระเจ้า ถวายพระสิริทั้งหมดแด่พระองค์

และรักพระคริสต์ด้วยความชอบพระคุณและความยินดี

ข้าพเจ้าอธิษฐานด้วยว่า พระคุณนี้จะชำระชีวิตของเราให้บริสุทธิ์ และเป็นกำลังให้เราประกาศข่าวประเสริฐด้วยความกล้าหาญยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุด ข้าพเจ้าขอขอบคุณจากใจต่อภรรยาอันเป็นที่รักและลูกสาวทั้งสามคน ผู้ร่วมรับภาระแห่งชีวิตและพันธกิจกับข้าพเจ้าในจังหวัดอุดรธานี ประเทศไทย หากไม่มีความรักของครอบครัวที่ร่วมอดทนต่อความยากลำบากในต่างแดนและน้ำหนักของพันธกิจ ย่อมเสียสละรอคอย และอธิษฐานอย่างเจียม ง่าย ๆ การปรับปรุงหนังสือเล่มนี้คงไม่สำเร็จโดยง่าย

ขอให้คู่มือเล็ก ๆ เล่มนี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านรักพระวาทะของพระเจ้ามากขึ้น และเข้าใจพระคุณแห่งความรอดลึกซึ้งยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าอธิษฐานว่า โดยหนังสือเล่มนี้พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวจะได้รับการยกย่อง

28 กรกฎาคม 2026
ณ อุดรธานี ประเทศไทย
Yongjin Choi

ข้อชี้แจงเบื้องต้น

คู่มือเล่มนี้อธิบายหลักคำสอนห้าประการของคาลวิน ซึ่งเป็นคำสอนฝ่ายปฏิรูปดั้งเดิมที่สมัชชาแห่งดอร์ทสรูปขึ้น เพื่อตอบข้อโต้แย้งห้าประการของฝ่ายอาร์มิเนียน ในปี 2004 ศิษยาภิบาลจอห์น แมคคาเธอร์ได้เทศนาคำสอนชุดนี้สิบตอนภายใต้ชื่อ “หลักคำสอนแห่งพระคุณ” คู่มือเล่มนี้เรียบเรียงขึ้นเพื่อการศึกษาพระคัมภีร์โดยดำเนินตามเนื้อหาของคำเทศนาชุดดังกล่าวอย่างซื่อสัตย์

ในการเรียบเรียงคู่มือนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้การสัมภาษณ์ “TULIP” ของศิษยาภิบาลจอห์น ไฟเฟอร์เป็นแหล่งอ้างอิงด้วย รายละเอียดอยู่ในหัวข้อ ‘เอกสารอ้างอิงและที่มาของข้อความอ้าง’ ถัดจากหน้าลิขสิทธิ์

สามารถอ่านและฟังคำเทศนาชุด “หลักคำสอนแห่งพระคุณ” ของศิษยาภิบาลจอห์น แมคคาเธอร์ได้ที่ Grace to You (www.gty.org)

สารบัญ

1. การทรงรักษาศรัทธาจนให้ยืนหยัดจนถึงที่สุด (The Perseverance of the Saints)	8
2. การทรงเลือกโดยไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Election)	26
3. ความไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิง (Absolute Inability)	41
4. การลบมลทินที่บรรลุลงจริง (Actual Atonement)	58
5. การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ (Effectual Calling)	76
บทส่งท้าย	87
ภาคผนวก: ตารางเปรียบเทียบหลักคำสอนห้าประการของอาร์มิเนียนกับคาลวิน	92

รูปแบบของคู่มือ

► สรุปหลักคำสอน

ข้อพระคัมภีร์หลัก

รากฐาน รากฐานของหลักคำสอน

ข้อโต้แย้ง/คำถาม

คำตอบ

- ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

- ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

- คำอธิบายที่ถูกต้อง

ข้อสรุป

ความเข้าใจและคำขอบพระคุณจากหลักคำสอน

(พระวจนะสำหรับใคร่ครวญ หรือข้อความที่หนุนใจ)

เพื่อการศึกษาที่ลึกยิ่งขึ้น

1. การทรงรักษาสรรสมิกชนให้ยืนหยัดจนถึงที่สุด

(The Perseverance of the Saints)

► พระเจ้าทรงรักษาผู้เชื่อแท้ให้อยู่ในความเชื่อจนถึงที่สุด และโดยพระคุณนั้น ผู้เชื่อแท้จึงยืนหยัดในความเชื่อจนถึงที่สุด เพราะฉะนั้น ความรอดที่พระเจ้าทรงเริ่มต้นจะสำเร็จบริบูรณ์อย่างแน่นอน “Once saved, always saved.” (จอห์น แมคอาเธอร์)

“ผู้ที่พระเจ้าทรงรับไว้ในพระผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์ ทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ และทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณของพระองค์แล้วนั้น ไม่อาจตกจากสภาพพระคุณอย่างสิ้นเชิงหรือในที่สุดได้ แต่จะยืนหยัดอยู่ในสภาพนั้นจนถึงที่สุดอย่างแน่นอน และได้รับความรอดนิรันดร์”
(คำสารภาพความเชื่อเวสต์มินสเตอร์ บทที่ 17 ข้อ 1)

ยน. 3:16,18

“**[16]** พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

[18] คนที่วางใจในพระบุตรจะไม่ถูกพิพากษา ส่วนคนที่ไม่ได้วางใจก็ถูกพิพากษาอยู่แล้ว เพราะเขาไม่ได้วางใจในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า”

ยน. 5:24

“เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า
ถ้าใครฟังคำของเราและวางใจผู้ทรงใช้เรามา
คนนั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา
แต่ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว”

ยน. 6:37-40

“[37] สารพัดที่พระบิดาประทานแก่เราจะมาหาเรา
และคนที่มาหาเรา เราจะไม่ขับไล่เลย

[38] เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์
ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง
แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา

[39] และพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา นั่นก็คือ
ให้เรารักษาทุกสิ่งที่พระองค์ทรงมอบไว้กับเรา
ไม่ให้หายไปสักสิ่งเดียว แต่ทำให้เป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย
ย

[40] เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระบิดาของเรา
ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตรและวางใจพระองค์มีชีวิตนิ
รันดร์ และเราเองจะให้คนนั้นเป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย
”

ยน. 10:27-29

“[27] แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา
เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา

[28] เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะทั้งหลาย
แกะเหล่านั้นจะไม่มีวันพินาศและจะไม่มีใครแย่งชิงแกะ
นั้นไปจากมือของเราได้

[29] พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราทรงเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีใครสามารถชิงไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้”

รม. 8:29-30

“[29] เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว
พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุ
ตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลาง
พี่น้องจำนวนมาก

[30] และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น
พระองค์ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น
พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรม
และผู้ที่พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น
พระองค์ก็ทรงให้มีศักดิ์ศรีด้วย”

รากฐาน ผู้เชื่อแท้ได้รับการทรงรักษาให้อยู่ใน
ความเชื่อจนถึงที่สุด ไม่ใช่ด้วยกำลังของตนเอง
แต่ด้วยพระคุณอันสัตย์ซื่อของพระเจ้า
พระเจ้าไม่เพียงประทานความเชื่อที่นำไปสู่ความร
อดเท่านั้น แต่ยังทรงรักษาความเชื่อนั้นให้คงอยู่จน
ถึงที่สุดด้วย

“การยืนหยัดของธรรมิกชนนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเจตจำนงเสรีของ
พวกเขาเอง แต่ขึ้นอยู่กับความไม่เปลี่ยนแปลงแห่งพระดำริเลือก
สรรของพระเจ้า ซึ่งไหลออกมาจากความรักเสรีและไม่เปลี่ยนแปลง
ของพระเจ้าพระบิดา ขึ้นอยู่กับพระคุณความดีและการทูลวิง
วอนของพระเยซูคริสต์ การสถิตอยู่ของพระวิญญาณและเชื่อแห่ง
พระเจ้าในพวกเขา และธรรมชาติของพันธสัญญาแห่งพระคุณ
จากทั้งหมดนี้จึงเกิดความแน่นอนและความไม่ผิดพลาดของการ
ยืนหยัดนั้น” (คำสารภาพความเชื่อเวสต์มินสเตอร์ บทที่
17 ข้อ 2)

♦ คำถาม 1. “ถ้าเช่นนั้น ผู้เชื่อจะไม่มีวันสะดุดล้มในการดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อเลยหรือ? พระคัมภีร์ไม่มีคำเตือนเรื่องการละทิ้งความเชื่อและการตกลงในบาปหรือ? (ฮบ. 6:4-8; 10:26; 2 ปต. 2:20-21)”

ผู้เชื่ออาจตกลงในบาปร้ายแรงหรือสะดุดล้มในการดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อ เพราะบาปยังคงหลงเหลืออยู่ภายในเขา แต่พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ผู้เชื่อแตกจากสภาพพระคุณอย่างสิ้นเชิงหรือในที่สุด พระวอนะที่เตือนเหล่านี้ทั้งเปิดเผยการละทิ้งความเชื่อของผู้ที่อยู่ในคริสตจักรแต่ไม่เคยมาถึงความเชื่อแท้ และเป็นวิธีที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อรักษาผู้เชื่อแท้ให้ยืนตัวอยู่เสมอ

“อย่างไรก็ตาม โดยการล่อลวงของซาตานและของโลก โดยความรุนแรงของความเสื่อมทรามที่เหลืออยู่ในพวกเขา และโดยการละเลยวิธีแห่งการทรงรักษาของตน ธรรมิกชนอาจตกลงในบาปร้ายแรง และคงอยู่ในบาปนั้นชั่วระยะหนึ่ง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียพระทัย ถูกริบพระคุณและการปลอบประโลมบางส่วน ใจแข็งกระด้าง มโนธรรมบาตเจ็บ ทำร้ายและทำให้ผู้อื่นสะดุด และนำการพิพากษาชั่วคราวมาสู่ตนเอง”
(คำสารภาพความเชื่อเวสต์มินสเตอร์ บทที่ 17 ข้อ 3)

♦ คำถาม 2. “ถ้าเช่นนั้น

คนที่เคยประกาศว่าเชื่อพระเยซูหรือกล่าวว่าเคยต้อนรับพระองค์ จะไม่มีวันสูญเสียความรอดไม่ว่าเขาจะใช้ชีวิตอย่างไรหลังจากนั้นหรือ?”

ประเด็นสำคัญคือ คำประกาศนั้นเกิดจากความเชื่อแท้ที่นำไปสู่ความรอดหรือไม่ ความเชื่อเพียงผิวเผินหรือเป็นพิธีไม่ได้รับประกันความรอด ในพระคัมภีร์ คำว่า ‘เชื่อ’ ไม่ได้หมายถึงเพียงการตอบสนองทางอารมณ์หรือการตัดสินใจชั่วขณะของเจตจำนง และคำอธิษฐานต้อนรับพระเยซูหรือการตัดสินใจเพียงครั้งเดียวก็ไม่ได้รับประกันความรอด

ความเชื่อที่ช่วยให้รอดไม่หยุดอยู่เพียงคำประกาศชั่วคราว แต่เป็นความเชื่อที่คงอยู่จนถึงที่สุด และพระเจ้าทรงรักษาผู้เชื่อแท้ให้อยู่ในความเชื่อนั้น พระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่สืบทนจนถึงที่สุดจะได้รับความรอด” (มธ. 24:13) เพราะฉะนั้น ความเชื่อที่ยืนหยัดจนถึงที่สุดไม่ใช่คุณความดีที่ทำให้เราได้รับความรอด แต่เป็นของประทานแห่งพระคุณที่พระเจ้าประทานและทรงรักษาไว้

♦ คำถาม 3. “หลักคำสอนเรื่องการทรงรักษาธรรมิกชนหมายความว่า ผู้เชื่อจะได้รับความรอดแม้ยังคงทำบาปหรือ? ถ้าเช่นนั้น เราจะอธิบายความรับผิดชอบของผู้นั้นที่จะละทิ้งบาปและเพียรดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ได้อย่างไร?”

หลักคำสอนเรื่องการทรงรักษาธรรมิกชนไม่ได้หมายความว่า ผู้เชื่อจะรอดโดยไม่มีเงื่อนไขแม้ยังคงทำบาป พระเจ้าไม่เพียงทรงรักษาผู้เชื่อแท้ให้อยู่ในความเชื่อ แต่ยังไม่ทรงปล่อยเขาไว้ในบาป พระองค์ทรงนำเขากลับมาสู่การกลับใจและการเชื่อฟัง ผู้เชื่ออาจตกลงในบาปร้ายแรงชั่วระยะหนึ่ง แต่พระเจ้าทรงนำเขากลับมาทางพระวอนะ พระราชกิจของพระวิญญาณ และการตีสอน

ดังนั้น ความเชื่อแท้จึงปรากฏเป็นผลแห่งการกลับใจ การเชื่อฟัง และการชำระให้บริสุทธิ์ ความรอดทั้งหมดเป็นของประทานแห่งพระคุณของพระเจ้า (อฟ. 2:8-9) และพระเจ้าทรงรักษาผู้เชื่อให้ดำเนิน อยู่ในความเชื่อจนถึงที่สุด “Saving faith is an enduring faith.” (จอห์น แมคอาเธอร์)

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

ยน. 8:31

“พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่วางใจในพระองค์ว่า
“ถ้าพวกท่านยึดมั่นในคำสอนของเรา
ท่านก็เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง”

ยน. 15:6

“ถ้าใครไม่ได้ติดสนิทอยู่กับเรา
คนนั้นก็ต้องถูกตัดทิ้งเสียเหมือนแขนง แล้วก็เหี่ยวแห้งไป
และถูกเก็บเอาไปเผาไฟ”

มธ. 24:13

“แต่ใครยืนถึงที่สุดก็จะได้รับการช่วยให้รอด”

ดูเพิ่มเติม มก. 13:13

กจ. 13:43

“เมื่อการประชุมเลิกแล้ว ยิวหลายคนกับพวกเข้าจารีตยิวที่นับถือพระเจ้าก็ตามเปาโลและบารนาบัสไป ท่านทั้งสองจึงพูดคุยกับพวกเขาและปลุกใจให้พวกเขาดำรงอยู่ในพระคุณของพระเจ้า”

ฟป. 2:12

“ฉะนั้น พวกที่รักของข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ท่านเชื่อฟังข้าพเจ้า อยู่เสมอ ท่านจงอุตส่าห์ประพฤติอย่างสมกับความรอดของท่านทั้งหลาย ด้วยความเกรงกลัวและตัวสัน ไม่เฉพาะในเวลาที่ข้าพเจ้าอยู่ด้วยเท่านั้น แต่มากยิ่งกว่านั้นอีกในเวลาที่ข้าพเจ้าไม่อยู่”

1 คร. 15:2

“และท่านจะได้รับความรอดโดยข่าวประเสริฐนั้นถ้าพวกท่านยังยึดมั่นในคำที่ข้าพเจ้าประกาศนั้น นอกจากว่าท่านเชื่อแบบไร้ผล”

รม. 2:6

“เพราะพระองค์จะประทานแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของเขา”

รม. 11:22

“เพราะฉะนั้นจงพิจารณาดูทั้งพระกรุณาและความเข้มงวดของพระเจ้า คือพระองค์ทรงเข้มงวดกับคนเหล่านั้นที่หลงผิดไป แต่พระองค์ทรงพระกรุณาท่าน ถ้าว่าท่านจะดำรงอยู่ในพระกรุณานั้นต่อไป มิฉะนั้นก็จะทรงตัดท่านออกเสียด้วย”

คส. 1:22-23

“[22] แต่บัดนี้พระเจ้าโปรดให้คืนดีกับพระองค์เองโดยความตายของพระกายที่เป็นเนื้อหนังของพระคริสต์

เพื่อจะถวายพวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ไร้มลทิน
และปราศจากตำหนิเฉพาะพระพักตร์ของพระองค์
[23] แต่ท่านทั้งหลายต้องดำรงอยู่ในความเชื่ออย่างแน่วแน่
มั่นคงและไม่โยกย้ายไปจากความหวังในข่าวประเสริฐที่ท่านได้
ยิน ซึ่งได้ประกาศแก่มนุษย์ทุกคนทั่วได้ฟ้า
และข้าพเจ้าเปาโลเป็นผู้ปรนนิบัติของข่าวประเสริฐนี้”

ฮบ. 3:6,14

“**[6]** แต่พระคริสตนั้นทรงซื้อสัตย์ในฐานะพระบุตร
ผู้อยู่เหนือชุมชนของพระเจ้า และเราก็เป็นชุมชนนั้น
หากเพียงแต่เราจะยึดความมั่นใจและความภูมิใจในความหวังนี้
นไว้

[14] เพราะเรามีส่วนร่วมกับพระคริสต์
ถ้าเราเพียงแต่ยึดความมั่นใจที่เรามีอยู่ในตอนต้นไว้ให้มั่นคง
จนถึงที่สุด”

2 ทธ. 2:12

“ถ้าเราสู้ทน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์
ถ้าเราไม่ยอมรับพระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงยอมรับเราเช่นกัน
”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้ไม่ได้เตือนผู้เชื่อให้ยึดมั่นในความเชื่อแ
ละสู้ทนจนถึงที่สุดหรือ? ถ้าเช่นนั้น
ผู้เชื่ออาจละทิ้งความเชื่อและสูญเสียความรอดได้มิใช่หรือ?
แม้พระคุณของพระเจ้าจะจำเป็น แต่ท้ายที่สุดผู้เชื่อก็ต้องคงอ
ยุในความเชื่อและสู้ทนจนถึงที่สุดจึงจะได้รับความรอดขั้นสุด
ท้ายมิใช่หรือ? ถ้าไม่เช่นนั้น เราจะถูก “ตัดออก”
ด้วยมิใช่หรือ? (รม. 11:22)

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าความรอดเป็นสภาพชั่วคราว
หรือเป็นความสำเร็จที่มนุษย์เริ่มต้นและรักษาไว้

ความรอดคือชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าประทานโดยพระคุณ และพระองค์ทรงรักษาประชากรของพระองค์จนถึงที่สุด ขณะเดียวกัน พระคัมภีร์ก็สั่งและเตือนผู้เชื่อให้คงอยู่ในความเชื่อและสู้ทนจนถึงที่สุด คำสอนทั้งสองไม่ขัดแย้งกัน พระเจ้าไม่เพียงใช้พระวจนะแห่งพระสัญญาเท่านั้น แต่ยังใช้พระวจนะแห่งพระบัญชาและคำเตือน เพื่อรักษารวมิกชนให้คงอยู่ในความเชื่อจนถึงที่สุด เพราะฉะนั้น ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นไม่ได้หมายความว่า ผู้เชื่อต้องรักษาความรอดด้วยกำลังของตนเอง แต่แสดงให้เห็นว่า ความเชื่อที่ช่วยให้รอดเป็นความเชื่อที่คงอยู่จนถึงที่สุด ผู้เชื่อแท้สู้ทนอยู่ในความเชื่อเพราะได้รับการปกป้องโดยฤทธานุภาพของพระเจ้า (1 ปต. 1:5) การสู้ทนนั้นจึงไม่ใช่คุณความดีที่ทำให้รอด แต่เป็นผลจากการทรงรักษาของพระเจ้า

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

ฮบ. 12:14

“[14] จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์ เพราะถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้ว ก็จะไม่มีการได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย”

กท. 5:19-21

“[19] การงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการล่วงประเวณี การโสโครก การเสเพล

[20] การนับถือรูปเคารพ การถือวิथाคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การฉุนเฉียวกัน การใส่สูง การทุ้มเกลี้ยงกัน การแตกก๊กกัน

[21] การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และการอื่นๆ ในทำนองนี้ซึ่งข้าพเจ้าเคยเตือนพวกท่านมาก่อน ว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

เทียบ 1 คร. 6:9-10; อฟ. 5:3-5; วว.

21:8

1 ยน. 2:3-4

“[3] ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์
เราจะมั่นใจได้ว่าเรารู้จักพระองค์

[4] ผู้ที่กล่าวว่า "ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์"

แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์
คนนั้นเป็นคนพหูสมุสาและสัจจะไม่ได้อยู่ในเขาเลย”
ดูเพิ่มเติม ยน. 14:21

1 ยน. 3:6-10

“[6] ผู้ที่อยู่ในพระองค์ไม่ทำบาปอีกต่อไป
ส่วนผู้ที่ทำบาปอยู่เรื่อยๆ คนนั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่มี
จักพระองค์

[7] ลูกทั้งหลายเอ๋ย อย่าให้ใครชักจูงท่านให้หลง
ผู้ที่ประพฤติชอบก็ชอบธรรมเหมือนอย่างที่เราชอบธรรม
ม

[8] ผู้ที่ทำบาปก็มาจากมาร เพราะว่ามารก็ทำบาปตั้งแต่เริ่มแร
ก พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้
คือเพื่อทำลายกิจการของมาร

[9] ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าไม่ทำบาป
เพราะเชื่อของพระเจ้าอยู่ในคนนั้นและเขาทำบาปไม่ได้
เพราะเขาเกิดจากพระเจ้า

[10] เช่นนี้แหละ จึงเห็นได้ว่าใครเป็นลูกของพระเจ้า
และใครเป็นลูกของมาร คือผู้ที่ไม่ได้ประพฤติชอบ
และไม่รักพี่น้องของตน ก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า”

1 ยน. 3:14

“เรารู้ว่าเราได้พ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว
ก็เพราะเรารักพี่น้อง ผู้ที่ไม่รักก็ยังคงอยู่ในความตาย”
ดูเพิ่มเติม 1 ยน. 4:20

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

ท้ายที่สุด ผู้เชื่อต้องรักษาความเชื่อแท้

เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า สำแดงความรัก
 ละทิ้งความอธรรม และดำเนินชีวิตที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
 จึงจะได้รับความรอดขั้นสุดท้ายมิใช่หรือ? ถ้าเช่นนั้น
 ความรอดขั้นสุดท้ายก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การทรงรักษาของพระเจ้า
 เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังและการชำระให้บริสุทธิ์ของผู้
 เชื่อด้วยมิใช่หรือ?

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่า การเชื่อฟังและการชำระให้บริสุทธิ์เป็น
 คุณความดีที่ทำให้รอด หรือเป็นเงื่อนไขเป็นอิสระจากพระคุณ
 การเชื่อฟังและความบริสุทธิ์เป็นผลที่จำเป็นของความรอด
 ที่ พระเจ้าประทาน และเป็นหลักฐานของความเชื่อแท้ที่มีชีวิต
 พระเจ้าทรงทำให้เกิดความปรารถนาอันบริสุทธิ์และกำลังภายในผู้
 เ ชื่อโดยพระวิญญาณ และผู้เชื่อตอบสนองอย่างแข็งขันด้วย
 การ ฟังพระคุณนั้น โดยมาบาปและประพฤติดุชชธรรม
 (ฟป. 2:12-13; 1 ธส. 5:23-24)
 ดังนั้น การชำระให้บริสุทธิ์จึงไม่ใช่งานที่มนุษย์ทำให้สำเร็จด้วย
 ตนเองโดยไม่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า และก็ไม่ใช่งานที่ตัดความรั
 บผิดชอบกับความเพียรของผู้เชื่อออกไป
 พระเจ้าทรงทำงานภายในผู้เชื่อ และผู้เชื่อเชื่อฟังโดยกำลังแห่ง
 พระคุณของพระองค์ ชีวิตบริสุทธิ์ไม่ใช่เหตุแห่งความรอด
 แต่เป็นผลของความรอดที่พระเจ้าทรงกระทำ “He works
 in us and with us, not against us or without
 us.” (จอห์น โอเวน)

ข้อสรุป 1. ชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าประทานแก่ผู้
 เชื่อแท้ไม่ใช่ชีวิตชั่วคราว แต่เป็นชีวิตที่ดำรงอยู่เป็น
 นิรันดร์ ความแน่นอนของความรอดไม่ได้ตั้งอยู่บนอาร
 มณ์หรือเจตจำนงของผู้เชื่อ แต่ตั้งอยู่บนความสัตย์ซ
 ื่อของพระเจ้าผู้ทรงรักษาประชากรของพระองค์จนถึงที่สุด

อย่างไรก็ตาม ต้องแยกความจริงที่ว่าความรอดมีค
วามแน่นอนอย่างเป็นจริง ออกจากระดับความมั่นใจใน
ความรอดที่ผู้เชื่อรู้สึก ซึ่งอาจไม่เท่ากันทุกเวลา

1 ปด. 1:3-9

“[3] สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของเรา โดยพระเมตตาอันเหลือของพระองค์
ทรงโปรดให้เราบังเกิดใหม่ เข้าในความหวังที่ยั่งยืน
โดยการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

[4] และเข้าในมรดก ซึ่งไม่เสื่อมสลายและไร้มลทิน
และไม่ร่วงโรย ซึ่งได้เก็บรักษาไว้ในสวรรค์แล้วเพื่อพวก
ท่าน

[5] ผู้ได้รับการคุ้มครองโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าทางความเชี
อให้เข้าในความรอด ซึ่งพร้อมจะปรากฏในวาระสุดท้าย

[6] ในสิ่งนี้พวกท่านชื่นชมยินดี ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้
จำเป็นที่พวกท่านต้องทนทุกข์ในการทดลองต่างๆ
นานาชั่วระยะหนึ่ง

[7] เพื่อการทดสอบความเชื่อของพวกท่าน
(อันล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ ที่แม้ว่าจะเสื่อมสลายไปได้ก็ย
งถูกทดสอบด้วยไฟ) จะนำไปสู่การสรรเสริญ ศักดิ์ศรี
และเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ

[8] พระองค์ผู้ที่พวกท่านไม่เคยเห็น
แต่พวกท่านยังรักพระองค์อยู่
แม้ว่าขณะนี้พวกท่านไม่เห็นพระองค์
แต่พวกท่านยังเชื่อและชื่นชมยินดี
ด้วยความยินดีเป็นล้นพ้นสุดจะพรรณนา

[9] เพราะได้รับความรอดแห่งวิญญาณจิตอันเป็นผลจากความ
เชื่อของพวกท่าน”

รม. 8:38-39

“[38] เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต
หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า
หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้
หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย
[39] หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ
อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจาก
ความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของเราได้”

ข้อสรุป 2. รากฐานประการหนึ่งที่ทำให้ธรรมิกชน
ได้รับการทรงรักษาให้อยู่ในความเชื่อจนถึงที่สุด
คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นคนกลาง
ทรงทูลวิงวอนเพื่อผู้เชื่ออยู่เสมอ

ยน. 17:9,

11, 15, 20 “[9] ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อพวกเขา
ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อโลก
แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์
เพราะว่าเขาเป็นของพระองค์
[11] บัดนี้ข้าพระองค์จะไม่อยู่ในโลกนี้อีก
แต่พวกเขายังอยู่ในโลกนี้
และข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์
ข้าแต่พระบิดาผู้บริสุทธิ์ ขอพระองค์ทรงพิทักษ์รักษาบรรดา
คนที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระ
องค์ เพื่อเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนอย่างข้าพระ
องค์กับพระองค์
[15] ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจาก
โลก แต่ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย

[20] "ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเดียว แต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของพวกเขา"

ฮบ. 7:25

"เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกเวลา เพื่อทูลขอเผื่อคนเหล่านั้น"

ข้อสรุป 3. ความรอดตั้งแต่ต้นจนจบเป็นพระราชกิจที่พระเจ้าทรงเริ่มต้นโดยพระคุณและทรงทำให้สำเร็จด้วยพระองค์เอง

ฟป. 1:6

"ข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้ว่าพระองค์ผู้ทรงเริ่มต้นการดีไว้ในพวกท่าน จะทรงทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์"

1 ธส. 5:23-24

"[23] ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา"

[24] พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นซื่อสัตย์ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ"

1 คร. 1:8-9

"[8] พระองค์จะทรงให้พวกท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุด"

เพื่อให้ท่านปราศจากที่ติในวันของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

[9] พระเจ้าทรงเป็นผู้ซื้อสัตย์ พระองค์ทรงเรียกพวกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

ยรม. 32:40

“เราจะทำพันธสัญญานิรันดร์กับพวกเขาว่าเราจะไม่หันไปจากการทำความดีแก่พวกเขา และเราจะบรรจุความยำเกรงเราไว้ในใจของพวกเขา เพื่อเขาจะไม่หันไปจากเรา”

2 ทธ. 4:18

“และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะโปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากการร้ายทุกอย่าง และจะทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ของพระองค์ ขอพระสิริมีแด่พระองค์สืบๆ ไปชั่วนิรันดร์ อาเมน”

ข้อสรุป 4. เพราะฉะนั้น

ขณะที่เราฟังพระคุณอธิปไตยของพระเจ้า

เราต้องยืนยันยืนยันการทรงเรียกและการทรงเลือกของ

เราด้วยผลแห่งความเชื่อและการเชื่อฟัง

นี้ไม่ได้หมายความว่าเราทำให้การทรงเลือกของพระเจ้า

แน่นอนด้วยการกระทำของเรา

แต่หมายความว่าเราตรวจสอบและยืนยันการทรงเรียก

กับการทรงเลือกนั้นจากผลแห่งความเชื่อที่พระเจ้าป

ระทาน

ฟป. 2:12-13

“**[12]** ฉะนั้น พวกที่รักของข้าพเจ้า

เหมือนอย่างที่ท่านเชื่อฟังข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ท่านจงอุตส่าห์ประพฤติอย่างสมกับความรอดของท่านทั้งหลาย

ด้วยความเกรงกลัวและตัวสัน

ไม่เฉพาะในเวลา que ข้าพเจ้าอยู่ด้วยเท่านั้น

แต่มากยิ่งขึ้นอีกในเวลา que ข้าพเจ้าไม่อยู่

[13] เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอยู่ในพวกท่าน

ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์”

2 ปต. 1:10

“เพราะเหตุนี้ พี่น้องทั้งหลาย

จงพยายามมากขึ้นที่จะยืนยันการทรงเรียกและการทรงเลือก

พวกท่านนั้น เพราะว่าถ้าพวกท่านทำเช่นนั้น

ท่านจะไม่มีวันล้มลง”

1 ทธ. 6:12

“จงต่อสู้อย่างเต็มที่เพื่อความเชื่อ

จงยึดชีวิตนิรันดร์ให้มั่น คือชีวิตที่พระเจ้าทรงเรียกให้

ท่านไปรับ ในตอนที่ท่านกล่าวคำยอมรับอันดีต่อหน้า

ยานหลายคน”

2 ทธ. 4:7-8

“**[7]** ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มที่กำลัง

ข้าพเจ้าได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน

ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว

[8] ตั้งแต่นี้ไปมงกุฎแห่งความชอบธรรมก็จะเป็นของข้าพเจ้า

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้พิพากษาที่ชอบธรรมจะประทาน

เป็นรางวัลแก่ข้าพเจ้าในวันนั้น

และไม่ไข่แก่ข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้น
แต่จะประทานแก่ทุกคนที่รักการเสด็จมาของพระองค์”

หากความสำเร็จขั้นสุดท้ายของความรอดขึ้นอยู่กับ
เจตจำนงและกำลังอันไม่สมบูรณ์ของมนุษย์
ก็ไม่มีใครมีความหวังอันแน่นอนในความรอดได้
เลย ช่างเป็นพระพรใหญ่หลวงเพียงใดที่ความรอดตั้ง
แต่ต้นจนจบมาจากพระคุณของพระเจ้า!

ความจริงที่ว่า ความเชื่อซึ่งนำไปสู่ความรอด
เป็นของประทานแห่งพระคุณของพระเจ้า
และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทูลวิงวอนให้ผู้เชื่อ
ทำให้เรามีความมั่นใจในความรอดอย่างมั่นคงเพียงใด
ด!

ให้เราสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงรักษาผู้เชื่อจนถึงที่สุด
และทรงให้เราองไปยังพระสิรินิรันดร์ด้วยคว
ามหวังอันมีชีวิต

แต่พระองค์ผู้ทรงสามารถปกป้องพวกท่านไม่ให้สะดุดล้ม
และทรงตั้งพวกท่านอยู่เบื้องหน้าพระสิริของพระองค์

โดยปราศจากตำหนิและความร่ำเรงยินดี

ขอพระเกียรติ ความยิ่งใหญ่ อำนาจ

และสิทธิตามอำนาจ จงมีแด่พระเจ้าองค์เดียว

ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ทั้งในอดีตกาล ปัจจุบันกาล และในกาลต่อๆ

ไปเป็นนิตย์

อาเมน

ยด. 1:24-25

เพื่อการศึกษาที่ลึกยิ่งขึ้น

2. การทรงเลือกโดยไม่มีเงื่อนไข

(Unconditional Election)

► ก่อนทรงวางรากฐานของโลก

พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่จะได้รับความรอดไว้ในพระ
คริสต์ ตามความพอพระทัยและพระคุณของพระองค์

“มนุษย์เหล่านั้นที่ได้รับการทรงกำหนดล่วงหน้าไปสู่ชีวิต
พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ในพระคริสต์เพื่อพระสิริรุ่งนทร์
ก่อนทรงวางรากฐานของโลก ตามพระประสงค์นิรันดร์และไม่
เปลี่ยนแปลงของพระองค์ และตามคำปรีชาญาณลับกับความพอ
พระทัยอันดีแห่งพระประสงค์ของพระองค์
จากพระคุณและความรักอันเสรีล้วน ๆ ของพระองค์
โดยไม่ได้ทรงล่วงเห็นความเชื่อ การงานดี
ความยืนหยัดในสิ่งเหล่านั้น หรือสิ่งอื่นใดในสิ่งที่ทรงสร้าง
เป็นเงื่อนไขหรือเป็นเหตุจูงใจให้พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น
ทั้งหมดนี้เพื่อการสรรเสริญพระคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์”
(คำสารภาพความเชื่อเวสต์มินสเตอร์ บทที่ 3 ข้อ 5)

ยน. 15:16

“ท่านไม่ได้เลือกเรา แต่เราเลือกพวกท่านและแต่งตั้งท่าน
ให้ไปเกิดผลและเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่
เพื่อว่าเมื่อพวกท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของ
เรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน”

อฟ. 1:4-5

“[4] ดังเช่น ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนท

รสร้างโลก เพื่อให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์

[5] พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าด้วยความรัก
ให้เป็นบุตรของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์
ตามความชอบพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์”

ยน. 17:9

“ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อพวกเขา
ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อโลก
แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์
เพราะว่าเขาเป็นของพระองค์”

กจ. 13:48

“เมื่อคนต่างชาติได้ยินอย่างนั้นก็มีความยินดีและสรรเสริญ
พระวangesของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ทรงหมายไว้แล้ว
เพื่อให้ได้ชีวิตนิรันดร์ก็เชื่อถือ”

1 ปต. 1:2

“ตามที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า
และพระวิญญาณทรงทำให้บริสุทธิ์
เพื่อจะเชื่อฟังพระเยซูคริสต์
และได้รับการประพรมด้วยพระโลหิตของพระองค์
ขอพระคุณและสันติสุขจงเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลายยิ่งขึ้นเถิด
”

2 ธส. 2:13

“พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รักขององค์พระผู้เป็นเจ้า
เราควรขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอยู่เสมอ
เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เดิมเพื่อจะได้รับ

ความรอด โดยการชำระของพระวิญญาณให้บริสุทธิ์
และโดยการเชื่อความจริง”

รากฐาน พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้สร้างและองค์อธิปัตย์ทรงสำแดงพระเมตตาแก่คนบาปตามพระประสงค์อันดีและพระคุณของพระองค์
และทรงสำแดงพระสิริของพระองค์ผ่านความรอดนั้น

อพย. 33:19

“พระองค์จึงตรัสตอบว่า "เราจะให้คุณความดีทั้งสิ้น
ของเราประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า
และเราจะประกาศนามของยาห์เวห์ต่อหน้าเจ้า
เราประสงค์จะโปรดปรานผู้ใดก็จะโปรดปรานผู้นั้น
และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น”

♦ คำถาม 1. “ถ้าเช่นนั้น คนที่ไม่ได้รับการทรงเลือก
ไม่ได้รับความเป็นธรรมมิใช่หรือ?
การที่พระเจ้าผู้ทรงรักทรงเลือกบางคน
แต่ไม่ทรงเลือกคนอื่น ไม่ยุติธรรมมิใช่หรือ?”

พระคัมภีร์สอนว่า ทุกคนอยู่ใต้บาปและไม่มีใครมีสิทธิ
เรียกร้องความรอดจากพระเจ้า
การที่พระเจ้าทรงพิพากษาคนบาปเป็นความยุติธรรม
ส่วนการที่พระองค์ประทานความรอดแก่บางคนท่ามกลางคน
บาปนั้น ไม่ใช่หน้าที่ที่พระองค์ทรงเป็นหนี้
แต่เป็นพระคุณและพระเมตตาอันเสรี เพราะฉะนั้น
การทรงเลือกไม่ใช่ความยุติธรรมที่แย่งความรอดซึ่งใคร
สมควรได้รับ แต่เป็นพระเมตตาที่ประทานเปล่าแก่คนบาป
ซึ่งสมควรรับการพิพากษา

พระเจ้าไม่ได้ทรงพิพากษาคนหนึ่งเพียงเพราะเขาไม่ได้รับก
ารทรงเลือก แต่ทรงให้แต่ละคนรับผิดชอบต่อบาปและค
วามไม่เชื่อของตน (ยน. 3:19) ดังนั้น
เราไม่ควรใช้มาตรฐานของมนุษย์ตัดสินอำนาจอธิปไตยของพร
ะเจ้า แต่ควรถ่อมตนต่อหน้าพระยุติธรรมและพระเมตตาของ
พระองค์

รม. 9:19-23

“[19] แล้วท่านก็จะพูดกับข้าพเจ้าว่า "ถ้าอย่างนั้น
ทำไมพระองค์ยังทรงติเตียน?

ใครจะขัดขึ้นพระประสงค์ของพระองค์ได้?"

[20] มนุษย์เอ๋ย ท่านเป็นใครที่จะโต้ตอบกับพระเจ้า?

สิ่งซึ่งถูกปั้นจะกล่าวแก่ผู้ปั้นได้หรือว่า

"ทำไมท่านจึงปั้นข้าพเจ้าอย่างนี้?"

[21] ส่วนช่างปั้นหม้อ ไม่มีสิทธิเอาดินก้อนเดียวกัน

มาปั้นเป็นภาชนะที่ใช้ในโอกาสพิเศษอันหนึ่ง และทั่วๆ

ไปอีกอันหนึ่งหรือ?

[22] เป็นไปได้ไหมที่พระเจ้าทรงประสงค์จะแสดงพระพิโรธ

และให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ปรากฏ

แต่พระองค์ทรงอดทนมากต่อคนเหล่านั้นที่เป็นภาชนะแห่ง

พระพิโรธ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับความพิณาศ?

[23] เพื่อจะได้ทรงให้ศักดิ์ศรีอันอุดมของพระองค์ปรากฏแก่บ

รรดาผู้ที่เป็ภาชนะแห่งพระเมตตา

ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนให้สมกับศักดิ์ศรีนั้น?

”

♦ คำถาม 2. “ถ้าเช่นนั้น เราจะถือว่าคนที่ถูกพิพากษาเพราะไม่เชื่อข่าวประเสริฐต้องรับผิดชอบต่อความไม่เชื่อของตนได้หรือไม่?”

การทรงเลือกอย่างอธิปไตยของพระเจ้าและความรับผิดชอบของมนุษย์เป็นความลึกลับที่เหตุผลของเราไม่อาจหยั่งรู้ได้ทั้งหมด แต่ความจริงทั้งสองไม่ขัดแย้งกัน พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนทั้งว่า พระเจ้าทรงทำให้ความรอดสำเร็จอย่างอธิปไตย และว่ามนุษย์ต้องรับผิดชอบต่อบาปกับความไม่เชื่อของตน

พระเจ้าทรงบัญชาทุกคนให้กลับใจและเชื่อข่าวประเสริฐ การทรงกำหนดล่วงหน้าของพระเจ้าไม่ได้หมายความว่า พระองค์ทรงบังคับให้มนุษย์ไม่เชื่อหรือทรงกีดเจตจำนงของมนุษย์ไว้ คนบาปปฏิเสธพระเจ้าด้วยความสมัครใจตามธรรมชาติ บาปของตน จึงต้องรับผิดชอบต่อความไม่เชื่อนั้น

ในทางกลับกัน ผู้ที่ได้รับความรอดมาหาพระคริสต์ เพราะพระเจ้าประทานใจใหม่และความเชื่อแก่เขาโดยพระคุณ ดังนั้น ผู้ไม่เชื่อต้องรับผิดชอบต่อบาปของตน ส่วนผู้เชื่อต้องสารภาพว่า ความรอดของตนทั้งหมดมาจากพระคุณของพระเจ้า

ฉธบ. 29:29

“สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลายและของลูกหลานของเราเป็นนิรันดร์ เพื่อเราจะทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของธรรมบัญญัตินี้”

1 คร. 15:10

“แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นอย่างที่เป็นอยู่
นี้ และพระคุณของพระองค์ที่ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น
ก็ไม่ใช่ประโยชน์ ตรงกันข้าม
ข้าพเจ้าตรากตรำมากกว่าพวกเขาทั้งหมด
ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเองเป็นคนทำ
แต่เป็นพระคุณของพระเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าที่ทำ”

♦ คำถาม 3. “พระเจ้าไม่ได้ตรัสว่าทรงประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดหรือ? (2 ปต. 3:9; 1 ทธ. 2:4) ถ้าเช่นนั้น เราจะเข้าใจร่วมกันอย่างไรระหว่างหลักคำสอนที่ว่า พระเจ้าทรงกำหนดผู้ที่จะได้ได้รับความรอดไว้ล่วงหน้า กับคำเชิญของข่าวประเสริฐที่มีต่อทุกคน? (ยน. 7:37)”

พระคัมภีร์สอนว่า พระเจ้าไม่ได้ทรงยินดีในความพินาศของคนบาป และทรงบัญชาทุกคนอย่างจริงจังให้กลับใจและเชื่อข่าวประเสริฐ เพราะฉะนั้นต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกคนโดยไม่เลือกหน้า และไม่มีใครที่มาหาพระคริสต์จะถูกปฏิเสธ

ขณะเดียวกัน พระคัมภีร์สอนว่า พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่ได้รับความรอดตามความพอพระทัยของพระองค์ และโดยการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพของพระวิญญาณ พระองค์ทรงนำพวกเขามาหาพระคริสต์จริง ๆ การทรงเรียกภายนอกของข่าวประเสริฐที่ประกาศแก่ทุกคนเป็นคำเชิญที่จริงจัง ส่วนการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพที่ประทานแก่ผู้ทรงเลือก เป็นพระราชกิจภายในของพระเจ้าที่ทำให้พวกเขาตอบรับคำเชิญนั้นด้วยความเชื่อ

คำว่า ‘ทุกคน’ ใน 1 ทิโมธี 2:4

ตามบริบทอาจเข้าใจว่า หมายถึงคนทุกประเภทโดยไม่จำกัด

ฐานะหรือชนชาติ รวมถึงกษัตริย์และผู้มีตำแหน่งสูง

ส่วน 2 เปโตร 3:9 อาจเข้าใจว่า

พระเจ้าทรงอดทนนานต่อประชากรของพระองค์

ทรงประสงค์ไม่ให้ผู้ใดในพวกเขาพินาศ

แต่ให้ทุกคนมาถึงการกลับใจ

ดังนั้น การทรงเลือกของพระเจ้ากับคำเชิญของข่าวประเสริฐ

ที่มีต่อทุกคนจึงไม่ขัดแย้งกัน

เราไม่ควรพยายามตัดสินพระดำริลับของพระเจ้า

แต่ต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกคน

และผู้ที่ได้รับความรอดต้องสารภาพว่า

ความเชื่อกับความรอดของตนทั้งหมดได้รับโดยพระคุณของ

พระเจ้า

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

ทิม ลาเฮย์ (Tim LaHaye): “หลักคำสอนเช่นนี้เกือบจะ

เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของพระเจ้าอย่างอันตราย”

เดฟ ฮันต์ (Dave Hunt): “หลักคำสอนนี้ทำให้คนจำนวน

มากหันหนีจากพระเจ้า ราวกับกำลังหนีจากสัตว์ประหลาด”

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

วิลเลียม เพอร์กินส์ (William Perkins):

“เราไม่ควรคิดว่า พระเจ้าทรงทำสิ่งหนึ่งเพราะสิ่งนั้นดีและ

ถูกต้อง แต่สิ่งนั้นดีและถูกต้องเพราะพระเจ้าทรงประสงค์และท

รงกระทำ”

ถ้อยคำนี้ไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าทรงกำหนดความดีและความ

ชั่วตามอำเภอใจ พระประสงค์และการกระทำของพระองค์สอดคล้อง

ล้องกับพระลักษณะอันบริสุทธิ์ ชอบธรรม และดีของพระองค์เสมอ ไม่มีมาตรฐานความดีที่สูงกว่าพระเจ้า เพราะพระเจ้าเองทรงเป็นมาตรฐานที่สมบูรณ์ของความดีและความชอบธรรม

การทรงเลือกและความรอดไม่ใช่เรื่องการแจกจ่ายรางวัลตามคุณความดีของมนุษย์ แต่เป็นเรื่องพระคุณอันเสรีของพระเจ้า เพราะทุกคนอยู่ใต้บาป พระเจ้าจึงไม่ได้ทรงเป็นหนี้ความรอดแก่ผู้ใด การที่พระองค์ทรงพิพากษาคนบาปเป็นความยุติธรรม และการที่ทรงช่วยบางคนท่ามกลางคนบาปเป็นพระเมตตาที่ประทานเปล่า

ตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงเลือกบุคคลและชนชาติตามพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อดำเนินพระราชกิจแห่งความรอด เพราะฉะนั้น เราไม่ควรตัดสินการทรงเลือกของพระเจ้าด้วยมาตรฐานคุณความดีและคุณสมบัติของมนุษย์

แต่ควรถ่อมใจต่อหน้าพระยุติธรรมและพระเมตตาที่เปิดเผยในพระคัมภีร์

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

1 ปต. 1:2

“ตามที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า และพระวิญญาณทรงทำให้บริสุทธิ์ เพื่อจะเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ และได้รับการประพรมด้วยพระโลหิตของพระองค์ ขอพระคุณและสันติสุขจงเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลายยิ่งขึ้นเถิด”

รม. 8:29

“เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

การทรงเลือกของพระเจ้าตั้งอยู่บนการที่พระองค์ทรงทราบล่วงหน้า

น้าวว่า คนหนึ่งจะเชื่อข่าวประเสริฐและรักษาความเชื่อนั้นจนถึงที่สุด ดังนั้น การทรงเลือกจึงไม่ใช่การตัดสินฝ่ายเดียวของพระเจ้าที่มาก่อนความเชื่อของมนุษย์ แต่ควรเข้าใจว่า พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าและทรงรับรองการเลือกที่มนุษย์จะตัดสินใจอย่างเสรี พวกเขาอ้างว่า คำอธิบายนี้รักษาทั้งความรัก ของพระเจ้าและความรับผิดชอบของมนุษย์ได้ดีกว่า และหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดว่า หลักคำสอนเรื่องการทรงเลือกทำให้พระเจ้าทรงโหดร้าย

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

มนุษย์ที่ไร้ความสามารถฝ่ายวิญญาณเพราะบาป ไม่สามารถเข้าใจความจริง หันใจ และมาหาพระคริสต์ด้วยตนเองโดยปราศจากพระคุณของพระเจ้าได้ ถ้าพระเจ้าไม่ประทานใจใหม่และความเชื่อก่อน ก็ไม่มีใครมีความเชื่อแท้หรือยืนหยัดในความเชื่อนั้นจนถึงที่สุดได้ ดังนั้น หากอธิบายว่า พระเจ้าทรงเห็นล่วงหน้าว่า มนุษย์จะเชื่อด้วยตนเอง แล้วทรงใช้ความเชื่อนี้เป็นรากฐานของการทรงเลือก ความแตกต่างสูงสุดที่ตัดสินความรอดก็จะอยู่ที่การเลือกของมนุษย์ ไม่ใช่พระคุณของพระเจ้า โรม 8:29 ไม่ได้กล่าวว่า พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าถึงความเชื่อในอนาคตของคนหนึ่ง แต่กล่าวถึง “บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงทราบอยู่แล้ว” ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า ‘การทรงทราบล่วงหน้า’ ในที่นี้จึงเป็นมากกว่าการรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอนาคต แต่หมายถึงการที่พระเจ้าทรงรักคนบางคนไว้ก่อน และทรงตั้งพวกเขาไว้ในความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา 1 เปโตร 1:2 ก็ไม่ได้กล่าวว่า การทรงเลือกตั้งอยู่บนความเชื่อหรือคุณความดีในอนาคตของมนุษย์ การทรงเลือกเป็นไปตามการทรงทราบล่วงหน้าของพระบิดา และปรากฏผลผ่านการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณ คือการเชื่อฟังและการประพรมด้วยพระโลหิตของพระคริสต์ ดังนั้น ความเชื่อและการเชื่อฟังไม่ใช่สาเหตุของการทรงเลือก แต่เป็นผลแห่งพระคุณที่พระเจ้าทรงกระทำภายในผู้ที่ทรงเลือก

‘การทรงทราบล่วงหน้า’ และ ‘การทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า’
 ของพระเจ้าเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด
 แต่ไม่ใช่คำเดียวกันทั้งหมด การทรงทราบล่วงหน้าเน้นว่า
 พระเจ้าทรงรู้จักและทรงรักประชากรของพระองค์ตั้งแต่นิรันดร์กาล ส่วนการทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าเน้นว่า
 พระองค์ทรงกำหนดปลายทางให้พวกเขาเป็นเหมือนพระฉายาของ
 พระคริสต์

ข้อสรุป 1. พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่า
พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่ได้รับความรอด
เพราะฉะนั้น เราจึงรับหลักคำสอนเรื่องการทรงเลือก
เป็นการเปิดเผยของพระเจ้า ไม่ใช่ข้อคาดเดาของมนุษย์

เราเชื่อหลักคำสอนนี้ ไม่ใช่เพราะความคิดและความรู้สึกทุกอย่างของมนุษย์ยอมรับได้ง่าย แต่เพราะพระคัมภีร์สอนเช่นนั้น นี่ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ควรใช้เหตุผล เราต้องใช้เหตุผลที่พระเจ้าประทาน เพื่อเข้าใจและอธิบายคำสอนของพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง

แต่เหตุผลของมนุษย์ที่มีขอบเขตและได้รับผลกระทบจากบาป ไม่อาจเป็นมาตรฐานสูงสุดที่ใช้ตัดสินพระลักษณะและการเปิดเผยของพระเจ้าได้ เราต้องตรวจสอบส่วนที่เข้าใจยากอย่างซื่อสัตย์ พร้อมกับถ่อมใจเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า

ข้อสรุป 2. การทรงเลือกของพระเจ้าไม่ได้ตั้งอยู่
บนความเชื่อหรือการกระทำที่พระองค์ทรงเห็นล่วงหน้า

หน้าในมนุษย์ แต่ตั้งอยู่บนพระประสงค์อันดีและพระคุณอันเสรีของพระองค์

รม. 11:5

“เช่นนั้นแหละ ปัจจุบันนี้ก็มีพวกที่เลื้อยอยู่ตามทีพระเจ้าได้ทรงเลือกไว้โดยพระคุณ”

อฟ. 1:4-5

“[4] ดังเช่น ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก เพื่อให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์

[5] พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าด้วยความรักให้เป็นบุตรของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ตามความชอบพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์”

อพย. 33:19

“พระองค์จึงตรัสตอบว่า "เราจะให้คุณความดีทั้งสิ้นของเราประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า และเราจะประกาศนามของยาห์เวห์ต่อหน้าเจ้า เราประสงค์จะโปรดปรานผู้ใดก็จะโปรดปรานผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น”

รม. 9:11,13,14

“[11] แมื่อก่อนบุตรนั้นเกิดมา และยังไม่ได้ทำดีหรือชั่ว (เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงเลือกนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่

[13] ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

"ยาโคบนั้นเรารัก แต่เอซาวเราชัง"

[14] ถ้าอย่างนั้น เราจะว่าอย่างไร?

พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ? เปล่าเลย”

ข้อสรุป 3. ตามการทรงกำหนดล่วงหน้าและการทรงเลือกนิรันดร์ พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์อย่างมีประสิทธิภาพ ทรงนำพวกเขามาหาพระคริสต์ และทรงช่วยให้รอด เพราะฉะนั้น ความรอดของเราตั้งแต่ต้นจนจบจึงสำเร็จโดยพระคุณอธิปไตยของพระเจ้า

รม. 8:29-30

“**[29]** เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก

[30] และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น พระองค์ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงให้มีศักดิ์ศรีด้วย”

2 ทธ. 1:9

“ผู้ทรงช่วยเราให้รอด และทรงเรียกเราด้วยการทรงเรียกอันบริสุทธิ์ ไม่ใช่ตามการกระทำของเรา แต่ตามพระประสงค์และพระคุณของพระองค์เอง คือพระคุณที่ประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ก่อนเริ่มต้นของกาลเวลา”

ยน. 6:44

“ไม่มีใครมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้คนนั้นเป็นขึ้นมาในที่สุดท้าย”

ดูเพิ่มเติม 2 ธส. 2:13-14

ข้อสรุป 4. จุดประสงค์สูงสุดที่พระเจ้าทรงเลือกประชากรของพระองค์ คือเพื่อสำแดงพระสิริแห่งพระคุณของพระองค์ และให้ประชากรนั้นสรรเสริญพระคุณของพระองค์

อฟ. 1:4-6

“[4] ดังเช่น ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก เพื่อให้เราบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิในสายพระเนตรของพระองค์

[5] พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าด้วยความรักให้เป็นบุตรของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ตามความชอบพระทัยและพระประสงค์ของพระองค์

[6] เพื่อเป็นที่ยกย่องพระคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ที่ทรงให้แก่เราเปล่าๆ ในพระเยซูที่พระองค์ทรงรัก”

1 คร. 1:26-29

“[26] พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาดูสภาพพวกท่านเมื่อได้รับการทรงเรียก มีน้อยคนที่โลกถือว่ามีความปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่มีตระกูลสูง

[27] แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าโง่ เพื่อทำให้พวกมีความปัญญาอับอาย และได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าอ่อนแอ เพื่อทำให้พวกที่แข็งแรงอับอาย

[28] พระเจ้าได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าต่ำต้อยและดูหมิ่น และเห็นว่าไม่สำคัญ เพื่อทำลายสิ่งซึ่งโลกเห็นว่าสำคัญ

[29] เพื่อไม่ให้มนุษย์สักคนหนึ่งโอ้อวดเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้”

ให้เราจำไว้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำความ
อด ให้เราขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระคุณที่ทรงเลือก
และช่วยเราโดยไม่มีคุณความดีในตัวเรา
และถวายพระสิริทั้งหมดแด่พระองค์

ให้เราขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงครอบ
ครองและปกครองสรรพสิ่งทั่วจักรวาล
ทรงดูแลประชากรที่ทรงเลือกด้วยความรัก
และทรงรักษาพวกเขาจนถึงที่สุด

มก. 13:20

“ถ้าพระเจ้าไม่โปรดให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า
จะไม่มีใครรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่คนที่พระองค์
ทรงเลือกสรร พระองค์จึงโปรดให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า”

ลก. 18:7-8

“[7] พระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ทรง
เลือกไว้ คือพวกที่ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ
? พระองค์จะทรงอดทนได้หรือ?

[8] เราบอกพวกท่านว่า พระองค์จะประทานความยุติธรรมแก่
พวกเขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา
ท่านยังจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ?”

ยก. 2:5

“จงฟัง พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า
พระเจ้าทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้ให้เป็นคนมีมั่งมีในควา
มเชื่อและเป็นผู้รับมรดกในอาณาจักรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้
กับผู้ที่รักพระองค์ไม่ใช่หรือ?”

“ไม่มีสิ่งใดทำให้เราถ่อมใจได้มากกว่าหลักคำสอนเรื่อง
การทรงเลือก บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจ

หลักคำสอนนี้ ข้าพเจ้าต้องกราบลงต่อหน้าความจริง
นั้น

ข้าพเจ้ากางปีกบินขึ้นเหมือนนกอินทรีมุ่งสู่ดวงอาทิตย์
ชั่วขณะหนึ่งดวงตาของข้าพเจ้ายังจับจ้องและปีกยัง
กางตรงอยู่ แต่เมื่อเข้าใกล้แสงนั้นและถูกความคิดเพื
ยงหนึ่งเดียวครอบงำว่า ‘พระเจ้าทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่
ต้นให้ได้รับความรอด’ ข้าพเจ้าก็หลงอยู่ในรัศมีนั้น
และเขลาลอยอยู่ต่อหน้าความคิดอันยิ่งใหญ่เกินหยั่งรู้

ในที่สุด เมื่อจิตวิญญาณของข้าพเจ้าลงมาจากความสูง
อันนำเวียนศีรษะ ก็หมอบราบและแตกสลาย
พร้อมกล่าวว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า
ข้าพระองค์ไม่เป็นอะไรเลย ต่ำต้อยยิ่งกว่าความไม่มี
อะไร ทำไมจึงเป็นข้าพระองค์?
ทำไมจึงเป็นข้าพระองค์?’”

— ชาลส์ สเปนเซอร์เจียน, “การทรงเลือก”,
คำเทศนา 2 กันยายน 1855

“โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้น
ล้ำลึกเท่าใด

ข้อตัดสินใจของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้
และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้”

(รม. 11:33)

“จิตใจของข้าพเจ้าสงบคอยพระเจ้าเท่านั้น
ความรอดของข้าพเจ้ามาจากพระองค์” (สดด.

62:1

เพื่อการศึกษาที่ลึกยิ่งขึ้น

3. ความไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิง

(Absolute Inability)

► เพราะบาป มนุษย์ทุกคนจึงตายฝ่ายวิญญาณ และถ้าปราศจากพระราชากิจแห่งพระคุณของพระเจ้า ไม่มีใครสามารถหันจากบาป เชื่อข่าวประเสริฐ หรือมาหาพระเจ้าด้วยตนเองได้ คนบาปไม่มีความสามารถในตัวเองที่จะลุกขึ้นจากความตายฝ่ายวิญญาณ

“ความเสื่อมทรามทั้งหมดหมายความว่า หากปราศจากพระคุณที่พระเจ้าประทานกำลังให้ ความแข็งแกร่งและการกบฏของเราต่อพระเจาก็เป็นไปอย่างสิ้นเชิง ทุกสิ่งที่เราทำในสภาพกบฏนี้เป็นบาป ความไร้ความสามารถของเราที่จะยอมอยู่ใต้พระเจ้า หรือแก้ไขตนเองก็เป็นไปอย่างสิ้นเชิง และเพราะเหตุนี้เราจึงสมควรรับโทษนิรันดร์” (จอห์น ไฟเฟอร์)

อฟ. 2:1,

5 “[1] ท่านทั้งหลายตายโดยการละเมิดและการบาปของท่าน

[5] ถึงแม้ว่าเราเป็นคนตายเนื่องจากการละเมิด พระองค์ยังทรงทำให้มีชีวิตอยู่ร่วมกับพระคริสต์ (พวกท่านได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณ)”

คส. 2:13

“และท่านซึ่งตายแล้วเนื่องด้วยการละเมิดทั้งหลาย และเนื่องด้วยการไม่ได้เข้าสู่หนัดในเนื้อหนังของพวกท่าน พระเจ้าทรงทำให้พวกท่านมีชีวิตร่วมกับพระคริสต์ และทรงให้อภัยการละเมิดทั้งหลายของเรา”

1 ทธ. 5:6

“แต่หญิงม่ายที่ปล่อยตัวนั้นก็เหมือนกับตายแล้วแม้ยังเ ป็นอยู่”

อฟ. 4:17-18

“[17] เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอกว่าเช่นนั้นและยืนยันในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า อย่าดำเนินชีวิตแบบเดียวกับที่พวกต่างชาติดำเนินกันอีกต่อไป คือมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งไร้สาระ [18] ความคิดของเขาทั้งหลายถูกทำให้มืดมนไป และเขาขาดจากชีวิตที่มาจากพระเจ้าเนื่องจากความไม่รู้ที่อยู่ในตัว และความแข็งกระด้างในจิตใจ”

รม. 5:12

“เพราะเหตุนี้ บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยทุกคน เพราะมนุษยทุกคนทำบาป”

1 คร. 15:22

“เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์”

รากฐาน พระคัมภีร์บรรยายมนุษย์ที่ตกในบาปว่า
 ตายแล้วในการละเมิดและบาป เพราะฉะนั้น
 การที่คนบาปได้รับชีวิตฝ่ายวิญญาณและเชื่อพระ
 คริสต์จึงเป็นไปได้โดยพระคุณอธิปไตยของพระเจ้าผู้ทรง
 ทำให้คนตายมีชีวิตเท่านั้น
 ไม่ใช่ด้วยความสามารถของมนุษย์เอง

♦ คำถาม 1. “ในหมู่ผู้ไม่เชื่อ
 ไม่มีคนที่ทำความดีเลยหรือ? ถ้าเช่นนั้น
 ในธรรมชาติของมนุษย์ที่ตกในบาปยังมีสิ่งดีหลงเหลือ
 อยู่มีใช่หรือ?”

ความไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิงไม่ได้หมายความว่า
 ผู้ไม่เชื่อไม่สามารถทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อสังคมได้เลย
 หรือว่าเขาชั่วร้ายที่สุดในทุกด้านเท่าที่เป็นไปได้
 พระฉายาของพระเจ้ายังคงอยู่ในมนุษย์ที่ตกในบาป
 และโดยพระคุณทั่วไป พระเจ้าทรงยับยั้งบาปและให้มนุษย์แ
 ยกแยะถูกผิดได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้น
 ผู้ไม่เชื่อจึงสามารถทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อสังคมและดีภ
 ายนอกได้ เช่น รักเพื่อนบ้านและช่วยเหลือผู้ที่ลำบาก

แต่การกระทำเหล่านี้ไม่อาจเป็นคุณความดีที่นำไปสู่ค
 วามรอด หรือเป็นความดีฝ่ายวิญญาณ
 ความดีฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าพอพระทัยต้องออกมาจากความ
 มเชื่อ กระทำตามพระวจนะ และมุ่งถวายพระสิริแด่พระเจ้า
 การทำดีของผู้ไม่เชื่ออาจเกิดประโยชน์จริงแก่คนและสั
 งคม แต่ไม่อาจทำให้คนบาปชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า
 หรือนำเขาไปถึงความรอด

เพราะฉะนั้น เราไม่ควรปฏิเสธว่า
 การทำดีทุกอย่างของผู้ไม่เชื่อไร้คุณค่า
 และก็ไม่ควรคิดว่า การทำดีนั้นแก้ความไร้ความสามารถ
 ฝ่าวยิณญาณของมนุษย์ หรือเป็นรากฐานของความรอด
 เราต้องแยกแยะระหว่างความดีทางสังคมและศีลธรรม
 กับความดีฝ่าวยิณญาณที่นำไปสู่ความรอดต่อพระพักตร์
 พระเจ้า

♦ คำถาม 2. “ท้ายที่สุด เราเองไม่ใช่หรือที่ต้องเชื่อ
 ขาวประเสริฐ? ถ้ามนุษย์ไร้ความสามารถฝ่าวยิณญาณอย
 างสิ้นเชิง เขาจะเชื่อขาวประเสริฐได้อย่างไร?”

ใช่ ผู้ที่กลับใจและเชื่อขาวประเสริฐจริง ๆ
 คือมนุษย์เอง พระเจ้าไม่ได้ทรงเชื่อแทนมนุษย์
 ผู้เชื่อรู้จักและไว้วางใจพระคริสต์ด้วยความคิดและเจตจำนง
 ของตน และมาหาพระองค์ด้วยความสมัครใจ

แต่ความเชื่อที่ช่วยให้รอดไม่ได้เกิดจากความสามารถตาม
 ธรรมชาติของมนุษย์ที่ตกในบาป เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง
 ประทานใจใหม่แก่คนบาปผ่านพระวจนะแห่งขาวประเสริฐ
 ทรงให้ความคิดที่มีขอบเขตสว่างขึ้น
 และทรงปลดปล่อยเจตจำนงที่ถูกบาปผูกมัด
 เมื่อนั้นเขาจึงมาหาพระคริสต์และเชื่อด้วยความเต็มใจ

ดังนั้น ความเชื่อเป็นการตอบสนองที่มนุษย์กระทำจริง
 แต่กำลังที่ทำให้ความเชื่อนั้นเป็นไปได้และเกิดขึ้นมาจาก
 พระคุณของพระเจ้า ความเชื่อไม่ใช่คุณความดีหรือส่วนร่วม
 ของมนุษย์เพื่อให้ได้ความรอด
 แต่เป็นของประทานแห่งพระคุณที่ทำให้เราับพระคริสต์และ

ความรอดของพระองค์ พระเจ้าทรงบัญชาทุกคนผ่านข้าพระ
เสริฐให้เชื่อ และโดยการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพของพร
ะวิญญาณ ทรงประทานทั้งความสามารถและใจที่จะตอบสนอง
องพระบัญชาด้วยความเชื่อแก่ผู้ทรงเลือก

อฟ. 2:8

“เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโด
ยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน
แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า”

2 ปด. 1:1

“สิเมโอนเปโตร ผู้รับใช้และอัครทูตของพระเยซูคริสต์
เรียน บรรดาผู้ที่ได้รับความเชื่ออันล้ำค่าเช่นเดียวกับเรา
โดยความชอบธรรมแห่งพระเจ้าของเราทั้งหลายคือพระ
เยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา”

ฟป. 1:29

“เพราะพระเจ้าทรงให้พระคุณแก่ท่านเพราะเห็นแก่พระคริส
ต์ ไม่ใช่ให้ท่านทั้งหลายเชื่อในพระองค์เท่านั้น
แต่ให้ทนทุกข์ยากเพราะเห็นแก่พระองค์ด้วย”

♦ คำถาม 3. “ถ้ามนุษย์ไม่สามารถมาหาพระคริสต์ตัว
ยกำลังของตนเอง คำเชิญของพระเยซูที่ว่า
‘บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก
จงมาหาเรา’ มีความหมายอย่างไร?
การทรงบัญชาให้คนที่ไม่มีความสามารถจะเชื่อ
เชื่อข่าวประเสริฐ ไม่ขัดแย้งกันหรือ?”

คำเชิญของข้าวประเสริฐเป็นคำเชิญที่จริงใจของพระเจ้า
ซึ่งประกาศแก่ทุกคนโดยไม่เลือกหน้า
พระเยซูทรงบัญชาทุกคนที่เหน็ดเหนื่อยเพราะบาปให้มาหา
พระองค์ และไม่ทรงปฏิเสธผู้ที่มาหาพระคริสต์
เราไม่ว่าใครได้รับการทรงเลือก
จึงต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกชนชาติและทุกคน

ความไร้ความสามารถฝ่ายวิญญาณของมนุษย์ไม่ได้หมายความว่า
เขาปรารถนาจะมาหาพระเจ้าแต่ถูกกำลังภายนอกขัดขวาง
จนบาปไม่ต้องการพระเจ้าตามธรรมชาติบาปของตน
และปฏิเสธพระคริสต์ เพราะฉะนั้น
ความไร้ความสามารถของมนุษย์ไม่ได้ลบหน้าที่ที่จะเชื่อข่าว
ประเสริฐ หรือความรับผิดชอบต่อความไม่เชื่อ

พระเจ้าทรงบัญชาทุกคนให้เชื่อข่าวประเสริฐ
แต่แก่ผู้ทรงเลือก พระองค์ประทานการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ
ที่ผลิตของพระวิญญาณพร้อมกับการทรงเรียกภายนอกของข่าว
ประเสริฐ พระวิญญาณทรงประทานใจใหม่แก่พวกเขา
ทรงให้เห็นความงดงามของพระคริสต์
และทำให้พวกเขามาหาพระองค์ด้วยความเต็มใจ ดังนั้น
พระบัญชาของข้าวประเสริฐกับความไร้ความสามารถของมนุษย์
จึงไม่ขัดแย้งกัน พระเจ้าทรงใช้พระบัญชาแก่ข้าวประเสริฐ
นั้นเองเป็นวิธีเรียกประชากรของพระองค์มาสู่ความเชื่อ

ออกัสตินสารภาพถึงพระคุณนี้ว่า
“ขอประทานสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา
และทรงบัญชาสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์”
พระบัญชาของพระเจ้าแสดงหน้าที่ของเรา
ส่วนพระคุณของพระองค์ประทานใจใหม่และกำลังให้เราเชื่อ
ฟังพระบัญชานั้นด้วยความเต็มใจ

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

2 พศด. 30:6,8

“[6] คนเดินหนังสือจึงออกไปท้าวอิสราเอลและยูดาห์ ตามพระบัญชาของพระราชา และถือหนังสือจากพระราชาและพวกเจ้านายของพระองค์ที่ว่า "โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหาพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล เพื่อพระองค์จะทรงหันกลับมายังคนที่เหลืออยู่ของพวกท่าน ซึ่งรอดจากพระหัตถ์ของบรรดาพระราชาแห่งอัสซีเรีย

[8] บัดนี้อย่าหัวแข็งเหมือนอย่างบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย แต่จงมอบตัวท่านแด่พระยาห์เวห์ จมว่ายสถานนมัสการของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์เป็นนิรันดร์ และจงปรนนิบัติพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เพื่อพระพิโรธรุนแรงของพระองค์จะหันไปจากท่านทั้งหลาย”

ว. 3:20

“นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขาและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

พระเจ้าประทานพระบัญชาแก่มนุษย์ และทรงสัญญาว่าจะประทานพระพรเมื่อเขาเชื่อฟัง ในพระคัมภีร์มีพระสัญญาแบบมีเงื่อนไขว่า “ถ้าเชื่อฟังก็จะได้รับพระพร” อยู่หลายครั้ง และชาวประเสริฐก็ประกาศว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยชูของค์ พระผู้เป็นเจ้า แล้วท่านจะได้รับความรอด” ถ้าเช่นนั้น การที่พระเจ้าทรงเรียกร้องความเชื่อจากมนุษย์ ไม่ได้แสดงว่ามนุษย์ยังมีความสามารถอย่างน้อยที่สุดที่จะตอบสนองพระบัญชาหรือไม่?

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

พระบัญชาและพระสัญญาแบบมีเงื่อนไขในพระคัมภีร์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ของมนุษย์กับผลที่ทรงสัญญา

แต่ไม่ได้พิสูจน์ว่า มนุษย์ที่ตกในบาปยังมีความสามารถจะทำตามพระบัญชานั้นด้วยกำลังของตนเอง

การที่พระเจ้าทรงบัญชาแสดงสิ่งที่มีหน้าที่ต้องทำ

แต่ไม่ได้ตั้งสมมุติฐานว่า มนุษย์มีความสามารถตามธรรมชาติจะทำสิ่งนั้น

ในพันธสัญญาแห่งพระคุณ ความเชื่อไม่ใช่คุณความดีหรือราคาที่มนุษย์จ่ายเพื่อให้ได้ความรอด แต่เป็นวิธีรับพระคริสต์และความรอดที่พระองค์ทรงทำให้สำเร็จ คนบาปต้องเชื่อจริงจึงจะได้รับ ความรอด แต่ความเชื่อที่ช่วยให้รอดเองก็ได้รับโดยพระคุณของพระเจ้า ดังนั้น พระสัญญาแห่งข่าวประเสริฐว่า

“ถ้าเชื่อจะได้รับความรอด” ไม่ขัดแย้งกับคำสอนว่า

“ความเชื่อเป็นของประทานของพระเจ้า”

2 พงศาวดาร 30:12 แสดงว่า เบื้องหลังการที่ประชาชนยูดา

พร้อมใจกันเชื่อฟังพระบัญชา มีพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงดลใจพ

วกเขา เอเสไยล 36:25-27 ก็สอนว่า

พระเจ้าประทานใจใหม่และวิญญาณใหม่แก่ประชากรของพระองค์ และทรงใส่พระวิญญาณของพระองค์ไว้ภายใน

เพื่อให้พวกเขาดำเนินตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ ดังนั้น

พระบัญชาและพระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้พิสูจน์ความสามารถที่

เป็นอิสระของมนุษย์ แต่เปิดเผยพระคุณของพระเจ้าผู้ทรงทำสิ่ง

ที่ทรงบัญชาให้สำเร็จภายในประชากรของพระองค์

◆ ข้ออ้างอิง

2 พศด. 30:12

“พระหัตถ์ของพระเจ้ายกมืออยู่เหนือดาวด้วย

เพื่อทำให้พวกเขาเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่จะทำตามสิ่งที่พระ

ราชาและพวกเจ้านายได้บัญชาไว้ตามพระวอนของพระยาห์เวห์

”

อสค. 36:25-27

“[25] เราจะเอาน้ำสะอาดพรมเจ้าทั้งหลาย
แล้วเจ้าจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้งหลายของเจ้า
และเราจะชำระพวกเจ้าจากรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า
[26] เราจะให้ใจใหม่แก่พวกเจ้า
และเราจะบรรจุวิญญาณใหม่ไว้ภายในของเจ้าทั้งหลาย
เราจะนำใจหินออกจากเนื้อของเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้า
[27] เราจะใส่วิญญาณของเราไว้ภายในของเจ้าทั้งหลาย
แล้วทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา
และรักษากฎหมายของเรา ทั้งทำตามนั้น”

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น**ยน. 1:12**

“แต่ทุกคนที่หยอมรับพระองค์ คือคนที่เชื่อในพระนามของพระ
องค์นั้น พระองค์ก็จะประทานสิทธิให้เป็นลูกของพระเจ้า”

กจ. 16:31

“เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า "จงวางใจในพระเยซูองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า แล้วท่านและครอบครัวจะได้รับความรอด”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

แม้มนุษย์เสื่อมทรามอย่างร้ายแรงเพราะบาป
แต่ยังมีความสามารถขั้นต่ำที่จะเชื่อและมีเจตจำนงเสรีตอบ
สนองข่าวประเสริฐ หากมนุษย์ไม่มีความสามารถจะเชื่อเลย
การที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เชื่อก็ไม่มีเหตุผล ดังนั้น
พระบัญชาว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า”
และพระสัญญาว่าจะทรงช่วยผู้เชื่อให้รอด
จึงตั้งอยู่บนสมมุติฐานว่า มนุษย์ยังมีความสามารถตามธรรมชาติ
ที่จะรับหรือปฏิเสธข่าวประเสริฐ

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

พระคัมภีร์สอนว่า มนุษย์ที่ตกในบาปไม่ได้เพียงอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ

าน แต่ไม่ปรารถนาและไม่สามารถมาหาพระเจ้าด้วยตนเองได้
 ดังนั้น ข้ออ้างว่า มนุษย์ยังมีความสามารถที่เป็นอิสระจะเชื่อ
 ขว่าประเสริฐ จึงอธิบายความตายฝ่ายวิญญาณและความรู้ความ
 สามารถอย่างสิ้นเชิงของมนุษย์ได้ไม่เพียงพอ
 ยอห์น 1:12 กล่าวถึงสิทธิในการเป็นบุตรของพระเจ้าที่ประทา
 นแก่ผู้รับและเชื่อพระคริสต์ แต่ข้อ 13
 ที่ตามมากล่าวชัดว่า พวกเขาไม่ได้เกิดจากสายเลือด
 ความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือความประสงค์ของมนุษย์
 แต่เกิดจากพระเจ้า ความเชื่อเป็นการตอบสนองที่มนุษย์กระทำ
 รึ่ง แต่ต้นกำเนิดสูงสุดของความเชื่อและชีวิตใหม่นั้นไม่ได้อยู่ที่
 เจตจำนงของมนุษย์ แต่อยู่ที่พระเจ้า
 ถ้อยคำในกิจการ 16:31 ว่า “จงเชื่อวางใจในพระเยซูองค์
 พระผู้เป็นเจ้า” แสดงอย่างชัดเจนว่า
 มนุษย์ต้องทำอะไรจึงจะได้รับความรอด
 แต่ไม่ได้หมายความว่า มนุษย์ที่ตกในบาปมีความสามารถตามธ
 รรมชาติที่จะสร้างความเชื่อที่ช่วยให้รอดขึ้นมาเอง
 พระเจ้าทรงประทานใจใหม่และความเชื่อแก่คนบาปผ่านพระว
 ณะแห่งข่าวประเสริฐกับพระราชกิจของพระวิญญาณ
 การบังเกิดใหม่เป็นพระราชกิจฝ่ายเดียวของพระเจ้าที่พระวิญญาณ
 ทรงกระทำอย่างอธิปไตย เมื่อพระวิญญาณทรงประทานใจใหม่แ
 ก่ คนบาป เขาไม่ได้ถูกลากมาโดยการบังคับ
 แต่กลับใจและเชื่อพระคริสต์ด้วยเจตจำนงที่ได้รับการเปลี่ยนใ
 ม่อย่างเต็มใจ ดังนั้น พระคุณอธิปไตยของพระเจ้าในการบังเกิด
 ใหม่มักกับการตอบสนองโดยสมัครใจของมนุษย์ในความเชื่อจึงไม่
 ขัดแย้งกัน ความเชื่อไม่ใช่คุณความดีของมนุษย์
 แต่เป็นผลแห่งพระคุณที่พระเจ้าทรงทำให้เกิดขึ้นพร้อมกับชีวิต
 ใหม่

**ข้อสรุป 1. ธรรมชาติทั้งหมดของมนุษย์ที่ตกในบา
 ปได้รับผลกระทบและเสื่อมทรามเพราะบาป**

มนุษย์ไม่สามารถหลุดพ้นจากสภาพนั้นหรือทำให้ตนเอง
เกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณด้วยความสามารถของตน

ปฐก. 6:5

“พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบน
แผ่นดิน และทรงเห็นว่าเค้าความคิดในใจทั้งหมดของเขา
ล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา”

ยรม. 17:9

“จิตใจก็เป็นตัวล่องหนเกินกว่าสิ่งใดทั้งหมด
มันเสื่อมทรามอย่างร้ายทีเดียว ใครจะรู้จักใจนั้นเล่า?”

ยน. 8:44

“พวกท่านมาจากพ่อของท่านคือมาร
และท่านอยากจะทำตามความปรารถนาของพ่อ
มันเป็นชาติกรตั้งแต่เริ่มแรกและไม่ได้ตั้งอยู่ในสัจจะ
เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดาน
ของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มูสา
และเป็นพ่อของการมูสา”

รม. 3:10-18

“[10] ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

“ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย

[11] ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า

[12] เขาทุกคนหลงผิดไปหมด

พวกเขาเลวทรามเหมือนกันสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี
ไม่มีเลย

[13] ลำคอของพวกเขาคือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่

เขาใช้ลิ้นของเขาในการล่อลวง

พิษงูร้ายอยู่ใต้ริมฝีปากของเขา

[14] ปากของพวกเขาเต็มไปด้วยคำแข่งคำอันขมขื่น

[15] เท้าของพวกเขาวิ่งไวในการทำให้นองเลือด

[16] ในทางเดินของเขามีความพินาศและความทุกข์

[17] และเขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข

[18] เขาไม่เคยคิดจะยำเกรงพระเจ้า”

สภ. 20:9

“ใครจะพูดได้ว่า “ข้าทำให้ใจของข้าสะอาดแล้ว
ข้าบริสุทธิ์พ้นบาปแล้ว”

ยรม. 13:23

“คนคูชเปลี่ยนสีผิวของตนเอง
หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมันได้หรือ?
ถ้าได้แล้วพวกเจ้าผู้ที่เคยชินต่อการทำความชั่ว
จึงจะมาทำความดีได้”

2 คร. 4:4

“คือในกรณีของพวกเขา พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิด
ของคนที่ไม่เชื่อมืดมนไป เพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของ
ข่าวประเสริฐ คือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระ
ฉายาของพระเจ้า”

ข้อสรุป 2. ในสภาพตามธรรมชาติ
มนุษย์ที่ตกในบาปไม่รักพระเจ้าเที่ยงแท้
และไม่ต้องการมาหาพระคริสต์
แต่รักบาปและปฏิเสธความจริง เพราะฉะนั้น
ความไร้ความสามารถฝ่ายวิญญาณของมนุษย์ไม่ได้เป็น
เพียงการขาดกำลัง แต่รวมถึงความแข็งกระด้างของ

เจตจำนงที่เอนเอียงไปสู่บาปและความเป็นศัตรูต่อพระเจ้า

รม. 1:28

“และเพราะเขาเห็นว่าการรู้จักพระเจ้าไม่เป็นสิ่งสำคัญ พระองค์จึงทรงปล่อยให้เขามีจิตใจเสื่อมทรามและประพฤติดีสิ่งที่ไม่เหมาะสม”

รม. 8:5-8

“[5] เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ ก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณ

[6] การเอาใจใส่เนื้อหนังก็คือความตาย

และการเอาใจใส่พระวิญญาณ ก็คือชีวิตและสันติสุข

[7] เพราะว่า การเอาใจใส่เนื้อหนังนั้นคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้า และที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้

[8] และคนที่อยู่ในเนื้อหนัง จะเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้า ก็ไม่ได้”

1 คร. 2:14

“แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณ แห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต่อเมื่อวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ”

มธ. 23:37

“โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม เมืองที่ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างพวกที่ถูกส่งให้มาหาเจ้าถึงตาย

บ่อยครั้งที่เราปรารถนาจะรวบรวมลูกๆ ของเจ้าไว้
เหมือนแม่ไก่ก่อกลุมอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอม”

ยน. 3:19

“หลักการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างเข้ามาในโลก
แล้ว แต่มนุษย์รักความมืดมากกว่าความสว่าง
เพราะกิจการของพวกเขาเลวทราม”

ข้อสรุป 3. ความรอดเป็นพระราชกิจที่พระเจ้า
ทรงเริ่มต้นและทรงทำให้สำเร็จโดยพระองค์
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบังเกิดใหม่เป็นพระราชกิจข
องพระวิญญาณบริสุทธิ์ฝ่ายเดียวที่ทรงกระทำอย่างอธิป
ตย ถ้าพระเจ้าไม่ประทานใจใหม่แก่คนบาปและทรง
ดึงเขามาหาพระคริสต์ ก็ไม่มีใครมาหาพระองค์ด้วย
ตนเองได้ แต่คนที่พระวิญญาณทรงให้บังเกิดใหม่จะ
กลับใจและเชื่อพระคริสต์ด้วยความเต็มใจ

ยน. 1:13

“ซึ่งในฐานนั้นพวกเขาไม่ได้เกิดจากเลือดเนื้อหรือกาม
หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า”

ยน. 3:5

“พระเยซูตรัสว่า "เราบอกความจริงกับท่านว่า
ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ
คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

ยน. 5:21

“เพราะพระบิดาทรงทำให้คนที่ตายแล้วเป็นขึ้นมาและปร

ะทานชีวิตให้อย่างไร พระบุตรก็จะให้ชีวิตแก่คนที่ท่านปรารถนาจะให้อย่างนั้น”

ยน. 6:44,65

“[44] ไม่มีใครมาถึงเราได้นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้คนนั้นเป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย

[65] แล้วพระองค์ตรัสว่า "เพราะเหตุนี้เราจึงบอกพวกท่านว่า ไม่มีใครมาถึงเราได้นอกจากพระบิดาจะโปรดคนนั้น”

มธ. 11:27

“พระบิดาของเราทรงมอบสิ่งสารพัดให้แก่เรา และไม่มีใครรู้จักพระบุตรนอกจากพระบิดา และไม่มีใครรู้จักพระบิดานอกจากพระบุตร และคนที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้”

2 ทธ. 2:25

“แก้ไขความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้ามด้วยความสุภาพอ่อนโยน เพราะพระเจ้าอาจโปรดให้พวกเขากลับใจ และมาถึงความรู้ในความจริง”

ทต. 3:3-7

“[3] เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นเราเองก็โง่เขลา ไม่เชื่อฟัง หลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหาและความสำคัญต่างๆ ใช้ชีวิตอย่างชั่วร้ายและอิจฉาริษยา ถูกชิงชังและเกลียดกัน

[4] แต่เมื่อความดีเลิศและความรักของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรามาปรากฏ

[5] พระองค์ก็ทรงช่วยเราให้รอด

ไม่ใช่เพราะความชอบธรรมที่เราทำเอง
 แต่ด้วยพระเมตตาของพระองค์โดยผ่านการชำระให้บังเกิดใน
 हमและสร้างใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
[6] พระวิญญาณองค์นี้และที่พระเจ้าประทานให้แก่เราอย่าง
 บริบูรณ์ผ่านทางพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา
[7] เพื่อว่าเมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยพระคุณของพระอ
 องค์แล้ว ก็จะได้เป็นผู้รับมรดกตามที่หวังไว้คือชีวิตนิรัน
 ดร์”

ข้อสรุป 4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเรียกคนบาป
 ที่พระเจ้าทรงเลือกอย่างมีประสิทธิภาพผ่านพระวจนะแห่ง
 ข่าวประเสริฐ และประทานใจใหม่แก่เขา
 ผู้ที่พระวิญญาณทรงให้บังเกิดใหม่กลับใจและเชื่อพ
 ระคริสต์ และโดยความเชื่อรับพระคริสต์กับความรอด
 ที่พระองค์ทรงทำให้สำเร็จ

การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ การบังเกิดใหม่
 การกลับใจและความเชื่อ และการประกาศให้เป็นผู้
 ชอบธรรม เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดในกระบวนการกลั
 บใจเชื่อ แต่ไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกันทั้งหมด
 การบังเกิดใหม่คือพระราชกิจอธิปไตยของพระเจ้าที่ท
 ำให้เกิดความเชื่อ ส่วนความเชื่อเป็นวิธีรับพระคริสต์
 พระเจ้าทรงประกาศผู้เชื่อว่าเป็นผู้ชอบธรรมบนพิน
 ฐานความชอบธรรมของพระคริสต์ ดังนั้น
 ความเชื่อไม่ใช่สาเหตุของการบังเกิดใหม่หรือคุณความ
 ดีของการถูกประกาศให้เป็นผู้ชอบธรรม
 แต่เป็นวิถีแห่งพระคุณที่ผู้ซึ่งพระวิญญาณทรงให้บัง
 เกิดใหม่ใช้รับพระคริสต์

ให้เราระลึกว่า ความรอดตั้งแต่ต้นจนจบสำเร็จ
โดยพระคุณของพระเจ้า และขอบพระคุณพร้อมทั้งสรร
สริญพระองค์ ให้เราชื่นชมยินดีในความรอดที่ได้รับ
โดยพระคุณอย่างไม่มีค่าตอบแทน

ให้เรารู้ว่า ความเสื่อมทรามของบาปยังคงหลง
เหลืออยู่ในผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่
และพึงพระวิญญูญาณเพื่อฆ่าบาปทุกวัน
พร้อมเพียรดำเนินชีวิตบริสุทธิ์

“แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นอย่างที่เป็
นอยู่...”

1 คร. 15:10

“โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้น
ล้ำลึกเท่าใด

ข้อตัดสินใจของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้
และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้
เพราะว่า ใครเล่ารู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า?
หรือใครเป็นที่ปรึกษาของพระองค์?
หรือใครได้ถวายสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่พระองค์
ที่พระองค์จะต้องตอบแทนเขา?
เพราะสิ่งสารพัดมาจากพระองค์ โดยพระองค์
และเพื่อพระองค์
ขอพระเกียรติจงมีแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์
อาเมน”

รม. 11:33-36

เพื่อการศึกษาที่ลึกยิ่งขึ้น

4. การลบมลทินที่บรรลุลงจริง

(Actual Atonement)

► พระเยซูคริสต์ทรงกระทำการลบมลทินบนกางเขน ให้สำเร็จจริง เพื่อช่วยประชากรที่ทรงเลือกให้รอด การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ไม่ได้เพียงทำให้ความรอดเป็นไปได้ แต่ทำให้ความรอดของประชากรของพระองค์สำเร็จอย่างแน่นอน

มธ. 1:21

“เธอจะให้พระกานีบุตรชาย แล้วจงเรียกนามท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านจะทรงช่วยชนชาติของท่านให้รอดจาก บาปของพวกเขา”

ยน. 10:14-15,

26 “[14] เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี

เรารู้จักแกะของเราและแกะของเรารู้จักเรา

[15] เหมือนอย่างที่เราบิดาทรงรู้จักเราและเรารู้จักพระบิดา และเราสละชีวิตเพื่อฝูงแกะ

[26] แต่พวกท่านไม่เชื่อเพราะท่านไม่ได้เป็นแกะของเรา”

1 ปต. 3:18

“เพราะพระคริสต์ทรงทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อจะนำพวกท่านไปถึงพระเจ้า ฝ่ายกายพระองค์จึงสิ้นพระชนม์ แต่ฝ่ายจิตวิญญาณทรงคืนพระชนม์”

ฮบ. 9:15

“เพราะเหตุนี้ พระคริสต์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อให้คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกมาได้รับมรดกอันรันดร์ตามพระสัญญา เพราะความตายที่เกิดขึ้นนั้นไถ่พวกเขาให้พ้นจากบรรดาการล่วงละเมิดที่เกิดขึ้นได้พันธสัญญาเดิมแล้ว”

ทต. 2:14

“พระองค์ประทานพระองค์เองแก่เรา
เพื่อไถ่เราให้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง
และเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์
จะได้เป็นประชากรของพระองค์โดยเฉพาะซึ่งมีใจกระตือรือร้น
ที่จะทำการดี”

2 ธส. 3:2

“และเพื่อเราจะได้พ้นจากคนพาลชั่วร้าย
เพราะว่าไม่ใช่ทุกคนเชื่อ”

รากฐาน การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ใช่การลบ
มลทินที่เป็นเพียงความเป็นไปได้
โดยเปิดทางให้ความรอดเกิดขึ้นได้เท่านั้น
แต่เป็นการลบมลทินที่สำเร็จจริงครั้งเดียวบนกางเขน
พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของประชากรของพ
ระองค์จริง ทรงทำให้พระยุติธรรมของพระเจ้าพอพระทัย
และทรงได้มาซึ่งการไถ่กับพระคุณแห่งความรอด
ทุกประการสำหรับพวกเขา

อย่างไรก็ตาม ต้องแยกระหว่างการที่การลบมลทินส
สำเร็จแล้วบนกางเขน กับการที่พระวิญญาณทรงนำผล
ของการลบมลทินมาใช้กับแต่ละคน
ผลแห่งการลบมลทินที่พระคริสต์ทรงทำให้สำเร็จ
ถูกนำมาใช้กับผู้ทรงเลือกในประวัติศาสตร์ผ่านพระ
ราชกิจของพระวิญญาณ และคนนั้นมาหาพระคริสต์
ด้วยการกลับใจและความเชื่อ

พระเจ้าทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพโดยพระวิญญาณ
และประทานความเชื่อแก่คนเหล่านั้นที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์
เพื่อไถ่ จึงทรงนำพวกเขาไปถึงความรอด
พระราชกิจของการลบมลทินของพระคริสต์กับพระราชกิจของ
พระวิญญาณผู้ทรงนำผลแห่งการลบมลทินมาใช้กับผู้ทรงเลือก
ไม่แยกจากกันและไม่ล้นเหลือ
ประชากรที่พระบิดาทรงตั้งพระทัยจะช่วยให้รอด
ย่อมได้รับความรอดอย่างแน่นอนผ่านการไถ่ของพระบุตรแ
ละพระราชกิจของพระวิญญาณ

การยืนยันว่าพระคริสต์ทรงลบมลทินเพื่อทุกคน
ไม่จำเป็นต้องนำไปสู่ลัทธิความรอดสากลที่สอนว่าทุกคน

จะรอด แต่หลักคำสอนฝ่ายปฏิรูปเรื่องการลบมลทินที่บรรลุผลจริงเน้นว่า การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ได้เพียงพอให้ความรอดเป็นไปได้ แต่ทำให้ความรอดของประชากรเฉพาะกลุ่มสำเร็จและมั่นคงอย่างแน่นอน

หากพระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของประชากรของพระองค์ และทรงทำให้พระยุติธรรมของพระเจ้าพอพระทัยเพื่อพวกเขา ผลแห่งการลบมลทินนั้นก็ต้องถูกนำมาใช้กับคนกลุ่มเดียวกันอย่างแน่นอน นี่ไม่ได้หมายความว่าพวกเขารอดโดยไม่มี ความเชื่อ เพราะพระคุณแห่งความรอดที่พระคริสต์ทรงได้มานั้นรวมถึงการทรงเรียกของพระวิญญาณ การกลับใจ และความเชื่อด้วย เมื่อถึงเวลาที่ทรงกำหนด พวกเขาจึงมาหาพระคริสต์และเชื่ออย่างแน่นอน

◆ คำถาม 1. “พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าพระเจ้าทรงรัก ‘โลก’ และพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อ ‘ทุกคน’ หรือ? ถ้าเช่นนั้น หลักคำสอนเรื่องการลบมลทินที่บรรลุผลจริง ซึ่งสอนว่าพระคริสต์สิ้นพระชนม์แทนบาปของผู้ทรงเลือก ไม่ขัดแย้งกับข้อพระคัมภีร์เหล่านี้หรือ?”

ไม่ขัดแย้ง คำว่า ‘โลก’ และ ‘ทุกคน’ ในพระคัมภีร์ไม่ได้หมายถึงบุคคลทุกคนในโลกโดยไม่มีข้อยกเว้นเสมอไป เราจึงไม่อาจสรุปจากคำเหล่านี้เพียงอย่างเดียวว่า พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของบุคคลทุกคนในแบบเดียวกัน พระคัมภีร์สอนว่า พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อประชากรของพระองค์ ผู้แกะของพระองค์ และคริสตจักรของพระองค์

และทรงทำให้ความรอดของพวกเขาสำเร็จจริงในความหมาย
ของข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อตรวจสอบโดยละเอียดในหัวข้อ
‘คำอธิบายที่ถูกต้อง’ ต่อไป

แนวคิดอาร์มีเนียนเรื่องการลบมลทินเพื่อทุกคนสอนว่า
พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน แต่เฉพาะผู้เชื่อเท่านั้นที่ร
อด อย่างไรก็ตาม หากกล่าวว่า
พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของทุกคนจริง
ย่อมเกิดความขัดแย้งดังต่อไปนี้

“นรกเต็มไปด้วยคนที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา”
(จอห์น แมคอาเธอร์)

- หากพระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของทุกคนอย่างครบ
ถ้วน ก็ไม่ควรมีใครต้องรับโทษเพราะบาปนั้นอีก
แต่พระคัมภีร์สอนว่า คนจำนวนมากถูกพิพากษาเพราะบาป
ของตนและไปสู่นรก
- เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหานี้ จึงกล่าวว่า
การลบมลทินเกิดผลต่อเมื่อมนุษย์เชื่อ ถ้าเช่นนั้น
การลบมลทินก็ไม่ได้สำเร็จจริงบนกางเขน
การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เพียงเปิดความเป็นไปได้ของค
วามรอดเท่านั้น
- ตามแนวคิดนี้ พระคริสต์ทรงกระทำการเดียวกันเพื่อคนที่
ไปสวรรค์และคนที่ไปนรก สิ่งที่แยกคนทั้งสองในที่สุดจึง
ไม่ใช่การลบมลทินของพระคริสต์ แต่เป็นการเลือกของมนุษย์
- สุดท้าย การลบมลทินของพระคริสต์ไม่ได้ทำให้ความรอด
ของมนุษย์สำเร็จอย่างแน่นอน แต่เป็นเพียงการเปิดโอกาสให้
ความรอดอาจเป็นไปได้ ซึ่งเกิดผลก็ต่อเมื่อมนุษย์ยอมรับ

หลักคำสอนเรื่องการลบลมทินที่บรรลุลมจริงไม่ได้ปฏิเสธความจำเป็นของความเชื่อ พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของประชากรของพระองค์จริง และทรงได้มาซึ่งพระคุณที่ทำให้พวกเขาได้ยินข่าวประเสริฐและเชื่อด้วย

ดังนั้น การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ได้เพียงเปิดความเป็นไปได้ของความรอด แต่เป็นการลบลมทินที่บรรลุลมจริงซึ่งทำให้ความรอดของประชากรของพระองค์สำเร็จอย่างแน่นอน

♦ คำถาม 2. “เมื่อประกาศข่าวประเสริฐ

เรามักกล่าวว่า ‘พระเยซูสิ้นพระชนม์แทนบาปของคุณ ถ้าคุณเชื่อความจริงนี้ คุณจะได้รับความรอด’ ตามหลักคำสอนเรื่องการลบลมทินที่บรรลุลมจริง ถ้อยคำเช่นนี้ผิดหรือ?”

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่จำเป็นต้องค้นหาหรือตัดสินว่าผู้ฟังได้รับการทรงเลือกหรือไม่ พระเจ้าทรงบัญชาให้เราประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกคน เรียกร้องให้กลับใจและเชื่อ และทรงสัญญาว่าทุกคนที่มาหาพระคริสต์จะได้รับความรอด เพราะฉะนั้นเราจึงเสนอพระคริสต์แก่ทุกคนอย่างจริงใจและเชิญชวนให้เชื่อได้

แต่แทนที่จะยืนยันแก่บุคคลทุกคนโดยไม่มีหลักฐานจากพระคัมภีร์ว่า “พระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์แทนบาปทุกอย่างของคุณแล้ว” การประกาศสิ่งที่พระคริสต์ทรงทำสำเร็จแล้วและพระสัญญาแห่งข่าวประเสริฐอย่างชัดเจนย่อมแม่นยำกว่า

“พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์บนกางเขนและทรงเป็นขึ้นมาเพื่อช่วยคนบาปให้รอด จงกลับใจจากบาปและเชื่อพระคริสต์ ทุกคนที่เชื่อพระองค์จะได้รับการอภัยบาปและชีวิตนิรันดร์”

การประกาศเช่นนี้เสนอข่าวประเสริฐแก่ทุกคนอย่างจริงจังโดยไม่ลดทอนการลบมลทินของพระคริสต์ ผู้ประกาศไม่ควรพยายามควบคุมอารมณ์เพื่อบีบให้คนตัดสินใจ แต่ต้องประกาศอย่างซื่อสัตย์เรื่องบาปและการพิพากษา การสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นของพระคริสต์ การกลับใจและความเชื่อ รวมทั้งพระสัญญาแห่งการอภัยบาปและชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยให้รอด และผู้ที่ได้ยินข่าวประเสริฐต้องกลับใจและเชื่อพระคริสต์

♦ คำถาม 3. “ถ้าเราไม่รู้ใครได้รับการทรงเลือก การประกาศแก่ทุกคนให้กลับใจและเชื่อพระคริสต์มีความหมายอะไร? หลักคำสอนเรื่องการลบมลทินที่บรรลุผลจริงทำให้ความจำเป็นและแรงจูงใจในการประกาศข่าวประเสริฐอ่อนลงหรือไม่?”

หลักคำสอนเรื่องการลบมลทินที่บรรลุผลจริงไม่ได้ทำให้การประกาศข่าวประเสริฐอ่อนลง เราไม่รู้ใครได้รับการทรงเลือก และไม่ได้รับคำสั่งให้ค้นหาล่วงหน้า การทรงเลือกของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เร้นลับสำหรับเรา แต่พระบัญชาให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกคนนั้นเปิดเผยชัดเจน เราจึงต้องประกาศแก่ทุกคนโดยไม่เลือกหน้า

พระเจ้าไม่เพียงทรงกำหนดจะช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด

แต่ยังทรงกำหนดจะเรียกพวกเขาผ่านการประกาศข่าวประเสริฐ ข่าวประเสริฐเป็นวิธีที่พระวิญญาณทรงใช้ทำให้เกิดความเชื่อในผู้ทรงเลือก ดังนั้น

การทรงเลือกของพระเจ้าไม่ได้ทำให้การประกาศไม่จำเป็น แต่กลับให้ความมั่นใจว่า การประกาศของเราจะไม่สูญเปล่า เพราะประชากรที่พระคริสต์ทรงไถ่จริงจะได้รับการทรงเรียกมาสู่ความเชื่อผ่านข่าวประเสริฐและพระราชกิจของพระวิญญาณอย่างแน่นอน

ผู้ประกาศไม่อาจทำให้คนบังเกิดใหม่หรือช่วยคนให้รอดด้วยกำลังของตน แต่ในฐานะทูตของพระคริสต์ เขาต้องอธิบายข่าวประเสริฐอย่างถูกต้อง และเชิญชวนคนบาปอย่างจริงจังและกระตือรือร้นให้กลับใจและเชื่อพระคริสต์ ผู้เชื่อข่าวประเสริฐจะได้รับความรอด ส่วนผู้ปฏิเสธต้องรับผิดชอบต่อบาปและความไม่เชื่อของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า

แรงจูงใจของการประกาศไม่ได้อยู่ที่การค้นหาว่าผู้ฟังได้รับบารมียิ่งเลือกหรือไม่ แต่ควรมาจากพระบัญชาของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้น ความรักต่อผู้หลงหาย ความปรารถนาเพื่อพระสิริของพระเจ้า และความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดผ่านข่าวประเสริฐอย่างแน่นอน

ทุกคนที่กลับใจและเชื่อพระคริสต์จะได้รับความรอด ผู้ปฏิเสธข่าวประเสริฐต้องรับผิดชอบต่อบาปและความไม่เชื่อของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่มีใครใช้การทรงเลือกอันเร้นลับของพระเจ้าเป็นข้ออ้างเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบต่อความไม่เชื่อได้

เราไม่ว่าใครได้รับการทรงเลือก ดังนั้น
เราต้องประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกคนโดยไม่เลือกหน้า
เชิญชวนอย่างจริงจังให้พวกเขากลับใจและเชื่อพระคริสต์
พร้อมทั้งอธิษฐานเผื่อพวกเขา

1 คร. 1:21

“เพราะตามที่ทรงกำหนดไว้ตามพระสติปัญญาของพระเจ้า
โลกไม่อาจรู้จักพระเจ้าได้โดยปัญญาของตน
พระเจ้าจึงพอพระทัยจะช่วยพวกที่เชื่อให้รอดโดยคำเทศ
นาโง่ๆ”

กจ. 18:9-10

“[9] และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลทางนิมิตในคืนหนึ่ง
ว่า “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่านิ่งเสีย
[10] เพราะว่าเราอยู่กับเจ้าและจะไม่มีใครต่อสู้ทำร้ายเจ้า
เพราะว่ามีคนจำนวนมากในนครนี้ที่เป็นประชากรของเรา
”

กจ. 13:48

“เมื่อคนต่างชาติได้ยินอย่างนั้นก็มีความยินดีและสรรเสริญ
พระวจนะของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ทรงหมายไว้แล้ว
เพื่อให้ได้ชีวิตนิรันดร์ก็เชื่อถือ”

‘พันธกิจมิชชันไม่ได้หมายถึงเราช่วยมนุษย์ให้รอด
แต่หมายถึงเราเข้าร่วมในพระราชกิจที่พระเจ้าทรงเรียกแ
ละช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดผ่านข่าวประเสริฐ’

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

1 ทธ. 2:4,6

“[4] พระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดและรู้ความจริง

[6] ผู้ประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับทุกคน
เหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาที่เหมาะสมของมันเอง”

ฮบ. 2:9

“แต่เราก็เห็นว่าพระเยซู ผู้ทรงถูกทำให้ต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์
เพียงชั่วระยะหนึ่งนั้น ทรงได้รับพระสิริและพระเกียรติเป็นมง
กุฎ เพราะพระองค์สิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน
ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จึงได้วายพระชนม์เพื่อทุก
คน”

2 คร. 5:15,19

“[15] และพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน
เพื่อบรรดาคนที่มิมีชีวิตอยู่จะไม่อยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป
แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ที่สิ้นพระชนม์
และทรงเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เขาทั้งหลาย
[19] คือพระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์
ไม่ทรงถือโทษในความผิดของพวกเรา
และทรงมอบเรื่องราวการคืนดีนี้ให้เราประกาศ”

ยน. 1:29

“วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาหาท่าน
ท่านจึงกล่าวว่า "จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า
ผู้ทรงรับบาปของโลกไป”

1 ยน. 2:2

“และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา
และไม่ใช้แค่บาปของเราเท่านั้น แต่ของทั้งโลกด้วย”

ยน. 3:16

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของ
พระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ

แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ยน. 6:33,51

“[33] เพราะว่าอาหารของพระเจ้านั้นคือท่านที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้กับโลก”

[51] เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์

ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์

และอาหารที่เราจะให้เพื่อชีวิตของโลกนั้นก็คือเลือดเนื้อของเรา”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

แนวคิดเรื่องการลบมลทินเพื่อทุกคนตีความคำว่า ‘ทุกคน’ และ ‘โลก’ ว่า หมายถึงบุคคลทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น จึงยืนยันว่า พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคนและเปิดทางแห่งความรอด แต่ผลแห่งการลบมลทินไม่ได้เกิดแก่ทุกคนโดยอัตโนมัติ จะเกิดผลต่อเมื่อแต่ละคนเชื่อและรับพระคริสต์

- “พระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้การลบมลทินทำให้ความรอดเป็นไปได้สำหรับทุกคน พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน แต่การสิ้นพระชนม์ลบมลทินนี้เกิดผลต่อเมื่อแต่ละคนยอมรับเท่านั้น” (มิลลาร์ด เจ. เอริกสัน, Christian Theology, หน้า 829)

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

ก่อนตีความข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

ต้องพิจารณาคำสอนต่อไปของพระคัมภีร์ร่วมกัน

- พระเจ้าประทานชีวิตและพระคุณหลายประการแก่ทุกคน พระองค์ไม่ทรงยินดีในความตายของคนบาป และทรงเรียกทุกคนให้หันจากบาปและมีชีวิต
- แต่พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่า บุคคลทุกคนในโลกจะได้รับความรอด
- การลบมลทินของพระคริสต์ไม่ใช่เพียงการเปิดโอกาสให้ความรอดอาจเป็นไปได้ พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของประชากรของพระองค์จริงบนกางเขน และทรงทำให้ความรอดของพวกเขา

า สำเร็จอย่างแน่นอน

ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นไม่ได้ใช้คำว่า ‘ทุกคน’ และ ‘โลก’ ในความหมายเดียวกันทุกข้อ

ต้องพิจารณาขอบเขตของแต่ละคำตามบริบทของข้อนั้น

- 1 ทิโมธี 2:4-6 อยู่ในบริบทที่สั่งให้อธิษฐานเผื่อคนทุกประเภท รวมถึงกษัตริย์และผู้มีตำแหน่งสูง (1 ทธ. 2:1-2) ดังนั้น ‘ทุกคน’ จึงเน้นว่า

ความรอดของพระเจ้าไม่ได้จำกัดอยู่ที่ชนชาติหรือชนชั้นใด

- ‘ทุกคน’ ในฮีบรู 2:9 ตามบริบทที่ตามมา หมายถึง ‘บุตรจำนวนมาก’ ที่พระคริสต์ทรงนำเข้าสู่พระสิริ และพี่น้องที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ (ฮบ. 2:10-13) พระองค์ทรงลี้มรสความตายเพื่อพาพวกเขา

หาพระเจ้า

- ใน 2 โครินธ์ 5:15 คนที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์แทนคือ คนที่ไม่ดำเนินชีวิตเพื่อตนเองอีกต่อไป แต่เพื่อพระองค์ผู้สิ้นพระชนม์และทรงเป็นขึ้นเพื่อพวกเขา ข้อ 17 เรียกคนเหล่านี้ว่า สิ่งที่ทรงสร้างใหม่ ‘ในพระคริสต์’ คำว่า ‘โลก’ ในข้อ 19

แสดงขอบเขตกว้างที่ข่าวประเสริฐแห่งการคืนดีถูกประกาศไปทั่วโลก แต่ไม่ได้หมายความว่า บุคคลทุกคนคืนดีกับพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้ว

- ยอห์น 1:29; 3:16; 6:33, 51 เน้นว่า

ความรอดของพระคริสต์ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ชาวยิว แต่ไปถึงโลก อย่างไรก็ตาม ชีวิตนิรันดร์ประทานแก่ผู้เชื่อพระคริสต์และกินอาหารแห่งชีวิต

- คำว่า ‘ทั้งโลก’ ใน 1 ยอห์น 2:2 อาจเข้าใจว่า

การลบมลทินของพระคริสต์ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผู้รับจดหมายใกล้ชิดของยอห์นหรือชนชาติใดชนชาติหนึ่ง

พระคริสต์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบล้างพระพิโรธเพื่อประชากรของพระองค์ที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก

- ในยอห์น 17:6, 9 พระเยซูทรงแยกระหว่าง ‘โลก’ กับคนที่พระบิดาประทานแก่พระองค์

พระคริสต์ทรงอธิษฐานเพื่อคนที่พระบิดาประทาน

และทรงรักษาพวกเขาจนถึงที่สุด

ยน. 17:6,9

“[6] "ข้าพระองค์สำแดงพระนามของพระองค์
แก่บรรดาคนที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์จากโลก
คนเหล่านั้นเป็นของพระองค์แล้ว
และพระองค์ประทานพวกเขาแก่ข้าพระองค์
และเขาได้ปฏิบัติตามพระคำรัสของพระองค์แล้ว
[9] ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อพวกเขา
ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อโลก
แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์
เพราะว่าเขาเป็นของพระองค์”

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

ฮบ. 10:29

“แล้วพวกท่านคิดดูซิว่าคนที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า
และถือว่าพระโลหิตแห่งพันธสัญญา
ซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์นั้นเป็นมลทิน
และดูหมิ่นพระวิญญาณแห่งพระองค์
สมควรจะถูกลงโทษหนักกว่าสักเท่าใด”

2 ปต. 2:1

“แต่เราได้มีผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จเกิดขึ้นในชนชาตินั้น
เช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนเท็จเกิดขึ้นในพวกท่าน
ซึ่งจะลอบเอาลัทธิอนิกิริตอันจะให้ถึงความพินาศเข้ามาเสียมส
อน จนถึงกับปฏิเสธองค์เจ้านายผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาไว้
ซึ่งจะนำความพินาศมาสู่พวกเขาเองอย่างรวดเร็ว”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

ฮีบรู 10:29 กล่าวว่า คนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยพร
โลหิตแห่งพันธสัญญาอาจดูหมิ่นพระโลหิตนั้น 2 เปโตร
2:1 ก็กล่าวว่า คนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงซื้อไว้

อาจปฏิเสธพระองค์และพินาศ เพราะฉะนั้น
แม้พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อใคร
คนนั้นก็อาจปฏิเสธพระคุณและพินาศได้

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์ทั้งสองเตือนคนที่อยู่ในคริสตจักรและเคยประกาศ

ศว่าเชื่อพระคริสต์ แต่ในที่สุดปฏิเสธพระองค์

ไม่ควรตีความคำเตือนเหล่านี้ว่าเป็นเพียงคำประชด

แต่ก็ไม่อาจสรุปว่า พวกเขาเป็นผู้เชื่อแท้ที่เคยมีส่วนในพ

ระคริสต์และความรอด

- คำว่า ‘ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์’ ในฮีบรู 10:29

อาจหมายถึง คนนั้นถูกแยกไว้ภายในชุมชนพันธสัญญาที่มอง

เห็นได้ และได้สัมผัสพระคุณแห่งพันธสัญญา

แต่ไม่ได้หมายความว่าโดยจำเป็นว่า เขาบังเกิดใหม่

ได้รับการอภัยบาป และได้รับความรอดนิรันดร์แล้ว ข้อ

39 แยกระหว่างคนที่ถอยกลับไปสู่ความพินาศ

กับคนที่มีความเชื่อซึ่งนำไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณ

- ถ้อยคำใน 2 เปโตร 2:1 ว่า

‘องค์เจ้านายผู้ทรงไล่พวกเขา’

เน้นอำนาจสูงสุดของพระคริสต์และความร้ายแรงของการทรยศ

ความเชื่อที่พวกเขาเคยประกาศ ข้อนี้ไม่ได้กล่าวโดยตรงว่า

พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของพวกเขาจริง

ครูเท็จเหล่านั้นเคยได้รับการยอมรับในคริสตจักรว่าเป็นปร

ะชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่การละทิ้งความเชื่อเปิดเผย

ว่า พวกเขาไม่เคยเป็นของพระคริสต์อย่างแท้จริง

ดังนั้น ข้อพระคัมภีร์ทั้งสองแสดงว่า

การอยู่ในคริสตจักรและสัมผัสพระคุณแห่งพันธสัญญาไม่เท่ากั

บการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ด้วยความเชื่อแท้

คนที่พระคริสต์ทรงไล่จริงจะมาถึงความเชื่อโดยพระราชกิจ

ของพระวิญญาณ และพระเจ้าจะทรงรักษาเขาจนถึงที่สุด

◆ ข้อสังเกต

การใช้คำว่า ‘ทุกคน’ และ ‘โลก’

- โลกที่มนุษย์อาศัยอยู่: ยน. 1:9; 17:11
 - คำกล่าวรวมโดยทั่วไปที่กว้างกว่าความเป็นจริงเฉพาะหน้า:
ยน. 12:19
 - ทรัพย์สินสมบัติของโลกและระบบค่านิยมที่ต่อต้านพระเจ้า:
ลก. 9:25; 1 ยน. 2:15
 - มนุษยชาติที่ตกในบาปและขอบเขตทั่วโลกของความรอด:
ยน. 3:16; 4:42
 - โลกที่ไม่รู้จักพระคริสต์: ยน. 14:22
 - ผู้ทรงเลือกทุกคนตามบริบท: รม. 8:32-33
 - ทุกคนที่เชื่อพระคริสต์: รม. 1:16; 3:22;
4:11; 10:14
 - ความรอดที่ขยายข้ามเขตแดนของชาวยิวไปถึงคนต่างชาติ:
รม. 11:15
 - ขอบเขตการลบลมทินที่ไม่จำกัดอยู่ที่ชนชาติหรือภูมิภาคหนึ่ง:
1 ยน. 2:2
- ความหมายของถ้อยคำเหล่านี้ไม่อาจตัดสินจากคำคำเดียว
ต้องพิจารณาทั้งบริบทของแต่ละข้อ
และพระประสงค์กับประสิทธิภาพของการลบลมทินที่พระคัมภีร์ทั้ง
เล่มสอนร่วมกัน

ข้อสรุป 1. การลบลมทินของพระคริสต์ไม่ใช่เพียงการเปิดโอกาสให้ความรอดอาจเป็นไปได้ แต่เป็นการลบลมทินที่สำเร็จจริงบนทางเขน
พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของประชากรที่ทรงเลือกอย่างครบถ้วนและทรงทำให้ความรอดของพวกเขาสำเร็จ ดังนั้น ผู้เชื่อพระคริสต์ไม่ถูกพิพากษาแต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยน. 5:24)

และพระคริสต์ทรงทำพระราชกิจแห่งการไถ่ให้สำเร็จ จบบริบูรณ์บนกางเขน (ยน. 19:30)

อฟ. 1:7

“ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการยกโทษจากการละเมิดโดยพระคุณอันอุดมของพระเจ้า”

อสย. 53:5,

10, 11 “[5] แต่ท่านถูกแทงเพราะความทรยศของเรา

ท่านบอบช้ำเพราะความบาปผิดของเรา

การตีสอนที่ตกบนท่านนั้นทำให้พวกเรามีสวัสดิภาพ

และที่ท่านถูกเขียนตีก็ทำให้เราได้รับการรักษา

[10] แต่พระยาห์เวห์ยังทรงประสงค์ให้ท่านบอบช้ำด้วยการบ

าดเจ็บ เมื่อชีวิตของท่านเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาป

ท่านจะเห็นพงศ์พันธุ์ของท่าน

ท่านจะยึดวันเวลาของท่าน พระประสงค์ของพระยาห์เวห์

จะเจริญขึ้นในมือของท่าน

[11] ภายหลังความลำบากของตัวเขา

เขาจะเห็นและจะพึงพอใจ โดยความรู้ของเขา

ผู้รับใช้ชอบธรรมของเรา จะทำให้คนจำนวนมากเป็นคน

ชอบธรรม และเขาจะแบกความบาปผิดทั้งหลายของพวกเขา

เขา”

ข้อสรุป 2. การลบมลทินของพระคริสต์มีคุณค่า

และความเพียงพออย่างไรชอบเขต

และพระวิญญาณทรงนำผลนั้นมาใช้กับประชากรที่

พระเจ้าทรงกำหนดจะช่วยให้รอดอย่างแน่นอน

การเลือกของมนุษย์ไม่อาจเพิ่มประสิทธิภาพให้การลบมล

ทิน หรือทำให้ประสิทธิผลนั้นสูญไปพระเจ้าประทานการกลับใจและความเชื่อแก่ผู้ทรงเลือกผ่านพระวิญญาณ และทรงนำความรอดที่พระคริสต์ทำให้สำเร็จมาใช้กับเขาอย่างแน่นอน

ให้เราชื่นชมยินดีและขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรอดที่ทรงทำให้สำเร็จอย่างครบถ้วน
ให้เรายกย่องและสรรเสริญพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงไถ่เราด้วยพระโลหิตของพระองค์

ให้เราตรวจสอบตนเองว่า
เรากำลังยกส่วนใดของความรอดและพระคุณให้เป็นผลจากคุณความดีหรือการเลือกของตนเองหรือไม่

การประกาศข่าวประเสริฐไม่ใช่การที่เราช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยกำลังของตน ในฐานะทูตของพระคริสต์ เราประกาศความรอดที่พระเจ้าทรงทำให้สำเร็จ (2 คร. 5:20) พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์ที่กระจัดกระจายให้รวมกันผ่านข่าวประเสริฐนี้ (ยน. 11:52) ให้เราระลึกถึงสิทธิพิเศษอันล้ำค่านี้ และประกาศข่าวประเสริฐด้วยความยินดีและความกล้าหาญ

“และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงบทใหม่ ว่า
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะรับม้วนหนังสือ
และทรงแกะตราหนังสือนั้นออก
เพราะพระองค์ถูกปลงพระชนม์และทรงไถ่คนด้วยพระโลหิตเพื่อถวายพระเจ้า
คือคนจากทุกเผ่า ทุกภาษา
ทุกชนชาติและทุกประชาชาติ

พระองค์ทรงทำให้เขาเป็นอาณาจักร
และเป็นบุโรหิตของพระเจ้าของเรา
และพวกเขาจะครอบครองบนแผ่นดินโลก”

วว. 5:9-10

“ข้าแต่พระยาห์เวห์ มนุษย์เป็นอะไรเล่า
ซึ่งพระองค์เอาพระทัยใส่เขา?
บุตรของมนุษย์เป็นอะไรเล่า ซึ่งพระองค์ทรงคิดถึงเขา?
”

สดด. 144:3

เพื่อการศึกษาที่ลึกยิ่งขึ้น

5. การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ

(Effectual Calling)

► พระเจ้าทรงเรียกคนที่ทรงเลือกไว้ก่อนทรงวางรากฐานของโลกมาสู่ความรอดผ่านข่าวประเสริฐ การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งพระวิญญาณทรงกระทำนี้ ประทานใจใหม่แก่คนบาป ทำให้เขาเชื่อพระคริสต์ และนำไปถึงความรอดอย่างแน่นอน “God’s calling is a saving calling.” (จอห์น แมคอาเธอร์)

รม. 8:28-30

“[28] เรารู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์

[29] เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก

[30] และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น พระองค์ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงให้มีศักดิ์ศรีด้วย”

2 ธส. 2:13-14

“[13] พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รักขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราควรขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอยู่เสมอ

เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เดิมเพื่อจะได้รับ
ความรอด โดยการชำระของพระวิญญาณให้บริสุทธิ์
และโดยการเชื่อความจริง

[14] พระองค์ทรงเรียกพวกท่านเพื่อการนี้โดยทางข่าวประเสริ
ฐของเรา เพื่อท่านจะได้ร่วมในศักดิ์ศรีของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

1 คร. 1:9

“พระเจ้าทรงเป็นผู้ซื้อสัตย์ พระองค์ทรงเรียกพวกท่านให้ส
มพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์
คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

1 คร. 1:23-24

“**[23]** แต่เราประกาศเรื่องพระคริสต์ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น
อันเป็นสิ่งที่พวกยิวสะอึก และพวกต่างชาติถือว่าเป็นเร
ื่องโง่

[24] แต่สำหรับพวกที่พระเจ้าทรงเรียกนั้น
ทั้งพวกยิวและพวกกรีก ต่างถือว่าพระคริสต์ทรงเป็นฤท
ธานภาพและพระปัญญาของพระเจ้า”

คส. 3:15

“และจงให้สันติสุขของพระคริสต์นำพาจิตใจของท่านทั้งหลาย
าย พระเจ้าทรงเรียกท่านให้มาเป็นกายเดียวกันก็เพื่อสันติสุ
ขนี้ และจงมีใจขอบพระคุณ”

รม. 1:6

“รวมทั้งพวกท่านที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นคนของพระเย
ซูคริสต์ด้วย”

รากฐาน การทรงเรียกที่พระคัมภีร์กล่าวถึงมีทั้งคำ
 ำเชิญภายนอกของชาวประเสริฐที่ประกาศแก่ทุกคน
 และการทรงเรียกภายในอย่างมีประสิทธิภาพ
 ซึ่งพระวิญญาณทรงประทานใจใหม่แก่ผู้ทรงเลือก
 ในบทนี้เราศึกษาการทรงเรียกอย่างที่สอง

การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพคือ
 พระราชกิจที่พระวิญญาณทรงนำความรอดซึ่งพระ
 คริสต์ทรงทำให้สำเร็จมาใช้กับผู้ทรงเลือกผ่านพระว
 จนะแห่งชาวประเสริฐ พระวิญญาณทรงประทานใจให้
 มั่นแก่คนบาป ประทานการกลับใจและความเชื่อ
 และทำให้เขามาหาพระคริสต์ด้วยความเต็มใจ

การทรงเรียกนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนการตอบสนองหรือ
 เจื่อนใจที่ทรงพบล่วงหน้าในมนุษย์
 แต่ตั้งอยู่บนการทรงเลือกและพระคุณของพระเจ้า
 เพราะฉะนั้น ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ
 ย่อมมาหาพระคริสต์ด้วยความเชื่อและได้รับความ
 รอดอย่างแน่นอน

♦ คำถาม 1. “ถ้าการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพนำไป
 ถึงความรอดอย่างแน่นอน เราจะอธิบายคนที่ได้รับคำ
 เชิญของชาวประเสริฐแต่ปฏิเสธได้อย่างไร?”

คำเชิญภายนอกของชาวประเสริฐประกาศแก่ทุกคนแต่สา
 มารถูกปฏิเสธได้ ผู้ที่ได้ยินชาวประเสริฐแต่ไม่เชื่อ
 กำลังปฏิเสธคำเชิญภายนอกนี้

แต่การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพไม่ใช่เพียงการได้ยินข่าวป
ระเสริฐหรือได้รับการชักชวนที่หนักแน่นกว่า
เป็นพระราชกิจแห่งความรอดที่พระวิญญาณทรงประทานใจ
ใหม่แก่ผู้ทรงเลือกผ่านพระวจนะแห่งข่าวประเสริฐ
และทรงนำเขาให้เชื่อพระคริสต์

พระวิญญาณไม่ได้ทรงบังคับเจตจำนงของมนุษย์ให้เชื่อ
แต่ทรงเปลี่ยนใจที่แข็งกระด้างเพราะบาปเสียใหม่
ทำให้คนนั้นกลับใจและเชื่อพระคริสต์ด้วยความเต็มใจ
ดังนั้น คำเชิญภายนอกอาจถูกปฏิเสธได้
แต่การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพของพระเจ้าไม่ล้มเหลว

♦ คำถาม 2. “ถ้าการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพของ
พระเจ้านำไปถึงความรอดอย่างแน่นอน
เจตจำนงและความรับผิดชอบของมนุษย์มีความหมายอย
างไร? พระเจ้าทรงหักเจตจำนงของมนุษย์และบังคับให้เช
ือหรือ?”

พระเจ้าไม่ทรงบังคับคนบาปให้เชื่อทั้งที่เขาไม่ต้องการ
มนุษย์ที่ตกในบาปถูกบาปครอบงำ
จึงไม่ต้องการมาหาพระคริสต์ด้วยตนเอง
พระวิญญาณทรงเปลี่ยนใจ ความคิด
และเจตจำนงของคนบาปเช่นนี้เสียใหม่

ผู้ที่พระวิญญาณทรงประทานใจใหม่ให้
มองเห็นความงดงามของพระคริสต์และพระคุณแห่งข่าวประเส
ริฐ แล้วกลับใจและเชื่อพระคริสต์ด้วยเจตจำนงของตนเอง
เต็มใจ พระราชกิจของพระวิญญาณไม่ได้ทำลายเจตจำนงของ
มนุษย์ แต่ทรงปลดปล่อยเจตจำนงที่ถูกบาปผูกมัด

ให้เลือกสิ่งทีพอพระทัยพระเจ้าด้วยความยินดี

ดังนั้น อำนาจอธิปไตยของพระเจ้ากับความเชื่อโดยสมัครใจ
ของมนุษย์ในการทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพจึงไม่ขัดแย้งกัน
ผู้เชื่อกลับใจและเชื่อพระคริสต์จริง
และรับผิดชอบต่อการตอบสนองของตน
แต่ต้นกำเนิดสูงสุดที่ทำให้เขาเชื่อ
ไม่ใช่คุณความดีหรือเจตจำนงที่เป็นอิสระของตน
หากเป็นพระคุณของพระเจ้าผู้ทรงประทานใจใหม่

สดด. 110:3

“ชนชาติของท่านจะเต็มใจถวายตัว
ในวันแห่งอำนาจของท่านในเครื่องแต่งกายบริสุทธิ์
จากครรภ์ของอูร์โนทัย น้ำค้างแห่งวัยหนุ่มเป็นของท่าน”

กจ. 11:18

“เมื่อคนทั้งหลายได้ยินคำเหล่านั้นก็นิ่งอยู่
แล้วสรรเสริญพระเจ้าว่า “พระเจ้ายกทรงโปรดแก่คนต่างชา
ติให้กลับใจใหม่จนได้ชีวิตรอดด้วย”

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

อสค. 18:30

“พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า โอ ฟงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย
เพราะฉะนั้น เราจะพิพากษาเจ้าแต่ละคนตามทางของเขา
จงหันกลับและหันเสียจากการล่วงละเมิดทั้งหมดของเจ้า
แล้วเจ้าจะไม่สะดุดล้มเพราะความผิดบาป”

ยก. 4:8

“พวกท่านจงเข้าใกล้พระเจ้า แล้วพระองค์จะเสด็จเข้ามาใกล้ที่

าน พวกคนบาปเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด คนสองใจ
จงชำระใจให้บริสุทธิ์”

กจ. 16:31

“เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า "จงวางใจในพระเยซูของค์พระ
ผู้เป็นเจ้า แล้วท่านและครอบครัวจะได้รับความรอด”

มธ. 11:28

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา
และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก”

มธ. 22:14

“เพราะว่าคนที่ได้รับเชิญก็มีมาก
แต่คนที่ได้รับการทรงเลือกก็มีน้อย”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

พระคัมภีร์ทรงบัญชาทุกคนให้กลับใจและเชื่อพระคริสต์
และเชิญทุกคนมาสู่ความรอด พระบัญชาและคำเชิญนี้แสดง
ว่า มนุษย์มีความรับผิดชอบต้องตอบสนองข่าวประเสริฐ
 อีกทั้งยังแสดงว่า บางคนในบรรดาผู้ได้รับเชิญปฏิเสธคำเชิญ
นั้น ดังนั้น พระคุณของพระเจ้าจึงอาจถูกปฏิเสธได้
และเฉพาะผู้ที่เลือกจะตอบสนองข่าวประเสริฐด้วยความเชื่อเท่า
นั้นจึงจะได้รับความรอด

■ คำอธิบายที่ถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นทรงบัญชาทุกคนให้กลับใจและเชื่อ
และแสดงว่า มนุษย์มีความรับผิดชอบต้องตอบสนองข่าวประเสริฐ
 แต่การได้รับพระบัญชาไม่ได้หมายความว่า
มนุษย์ที่ตกในบาปมีความสามารถฝ่ายวิญญาณจะทำตามพระบัญญัติ
นั้นด้วยกำลังของตน
คำเชิญภายนอกของข่าวประเสริฐอาจถูกปฏิเสธได้ มัทธิว
22:14 ก็แยกระหว่าง ‘ผู้ได้รับเชิญ’ กับ
‘ผู้ได้รับเลือก’ มนุษย์ไม่สามารถแสวงหาพระเจ้าหรือเข้าใจควา

ความจริงของข้าพเจ้าประเสริฐด้วยตนเอง (รม. 3:11; 1 คร.

2:14) พระเจ้าต้องทรงเปิดใจ

เขาจึงตอบสนองด้วยความเชื่อได้ (กจ. 16:14; 2

พศด. 30:6-12)

ดังนั้น มนุษย์ต้องกลับใจและเชื่อจริง

แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ทำให้ความเชื่อนั้นเกิดขึ้น

คำเชิญภายนอกอาจถูกปฏิเสธได้ แต่การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ

ทมิฬที่พระวิญญาณทรงประทานใจใหม่

ย่อมนำไปสู่ความเชื่อและความรอดอย่างแน่นอน

■ ข้อพระคัมภีร์ที่ฝ่ายคัดค้านยกขึ้น

อฟ. 4:30

“และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย ด้วยพระวิญญาณนั้นท่านได้รับการประทับตราไว้สำหรับวันที่จะได้รับการไถ่”

1 ธส. 5:19

“อย่าขัดขวางพระวิญญาณ”

กจ. 7:51

“เจ้าพวกคนหัวแข็ง ใจตื้อดิ่ง และหูตึง

พวกท่านขัดขวางพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอ

บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทำอะไร พวกท่านก็ทำอย่างนั้น”

รม. 10:21

“แต่ท่านได้กล่าวถึงพวกอิสราเอลว่า “ตลอดทั้งวัน

เรายืนมือต้อนรับชนชาติซึ่งไม่เชื่อฟังและตื้อรัน”

■ ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้าน

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กล่าวว่า มนุษย์ทำให้พระวิญญาณเสียพระทัย

ดับพระวิญญาณ และต่อต้านพระวิญญาณได้ ดังนั้น

มนุษย์จึงสามารถปฏิเสธพระคุณของพระเจ้า

และถ้าเขาไม่เลือกจะเชื่อด้วยตนเอง
พระคุณนั้นก็ไม้อาจเกิดผลได้

■ คำอธิบายก็ถูกต้อง

ให้เราพิจารณาหกประการต่อไปนี้เพื่อตอบข้อโต้แย้งข้างต้น

ความเชื่อและการกลับใจเป็นของประทานของพระเจ้า

(อฟ. 2:8-9; รม. 12:3; 2 ทธ.

2:24-26; กจ. 11:18; 16:14)

ถ้าพระเจ้าไม่ทรงนำมนุษย์มาหาพระคริสต์

ไม่มีใครมาหาพระองค์ได้ (ยน. 6:44, 63-65)

การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพของพระเจ้าชนะการต่อต้าน

วประเสริฐ (1 คร. 1:22-24)

การบังเกิดใหม่ทำให้เราสามารถรับพระคริสต์ (1 ยน.

5:1; ยน. 1:11-13; 3:3)

พันธสัญญาใหม่ทรงสัญญาพระคุณที่ชนะการต่อต้าน

(ฉธบ. 30:6; ยรม. 31:31-33; 32:40;

อสค. 11:19-20; 36:26-27)

พระเจ้าทรงขับเคลื่อนทุกสิ่งอย่างอธิปไตย (รม.

9:14-23; อฟ. 1:11)

ข้อสรุป 1. พระเจ้าทรงเรียกคนที่ทรงเลือกไว้ก่อน
ทรงวางรากฐานของโลกอย่างมีประสิทธิภาพผ่านชาว
ประเสริฐและพระราชกิจของพระวิญญาณ
ทรงทำให้เขาเชื่อพระคริสต์และนำไปถึงความรอด
การทรงเรียกนี้ทำให้พระประสงค์แห่งความรอดของ
พระเจ้าสำเร็จอย่างแน่นอน

1 ปต. 5:10

“และหลังจากพวกท่านทนทุกข์ชั่วเวลาหนึ่งแล้ว

พระเจ้าแห่งพระคุณทั้งสิ้น ผู้ได้ทรงเรียกให้พวกท่านเข้า
ในศักดิ์ศรีนรีนทร์ของพระองค์ในพระ[เยซู]คริสต์
พระองค์เองก็จะทรงฟื้นฟู จะทรงค้าจุนให้มั่นคง
จะทรงเสริมเรี่ยวแรง และจะทรงให้พวกท่านตั้งมั่นอยู่”

ข้อสรุป 2. รากฐานที่พระเจ้าทรงเรียกมนุษย์อย่าง
มีประสิทธิภาพไม่ได้อยู่ที่สติปัญญา ความสามารถ
เชื้อสาย หรือการกระทำของมนุษย์
การทรงเรียกนี้ตั้งอยู่บนพระประสงค์อธิปไตยและพระ
คุณของพระเจ้าเท่านั้น เพราะฉะนั้น
ผู้ที่ได้รับความรอดไม่มีสิ่งใดจะอวดต่อพระพักตร์
พระเจ้า

1 คร. 1:26-29

“[26] พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาคุณภาพพวกท่านเมื่อได้รั
บการทรงเรียก มีน้อยคนในโลกที่ว่ามีปัญญา
มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่มีตระกูลสูง
[27] แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าโง่
เพื่อทำให้พวกมีปัญญาอับอาย
และได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าอ่อนแอ
เพื่อทำให้พวกที่แข็งแรงอับอาย
[28] พระเจ้าได้ทรงเลือกพวกที่โลกถือว่าต่ำต้อยและดูหมิ่น
และเห็นว่าไม่สำคัญ เพื่อทำลายสิ่งซึ่งโลกเห็นว่าสำคัญ
[29] เพื่อไม่ให้นักบุญสักคนหนึ่งโอ้อวดเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
ได้”

2 ทธ. 1:9

“ผู้ทรงช่วยเราให้รอด และทรงเรียกเราด้วยการทรงเรียก
อันบริสุทธิ์ ไม่ใช่ตามการกระทำของเรา

แต่ตามพระประสงค์และพระคุณของพระองค์เอง
คือพระคุณที่ประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ก่อนเริ่มต้นข
องกาลเวลา”

2 ปด. 1:3

“ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา
ที่จำเป็นต่อชีวิตและการดำเนินตามทางพระเจ้า
โดยการรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและค
ณธรรมของพระองค์เอง”

ข้อสรุป 3. พระเจ้าไม่เพียงทรงเรียกผู้ทรงเลือกม
าสู่ความรอด แต่ยังทรงเรียกเขาสู่ความบริสุทธิ์
เพื่อดำเนินชีวิตให้สมกับอาณาจักรและพระสิริของพ
ระองค์ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับการทรงเรียกต้องดำเนินชีวิต
โดยประกาศพระคุณความดีของพระเจ้าผู้ทรงเรียกเขา
ออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์

1 ธส. 2:12

“คือเตือนสติ หนุนใจและกำชับให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างเห
มาะสมต่อพระเจ้า ผู้ทรงเรียกท่านให้เข้ามาในแผ่นดินแล
ะในพระสิริของพระองค์”

1 ปด. 2:9

“แต่พวกท่านเป็น พงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรร
เป็นพวกบุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์
เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า
เพื่อให้พวกท่านประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์
ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืด
เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์”

1 ปต. 3:8-9

“[8] ในที่สุดนี้ ท่านทั้งหลายจงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
เห็นอกเห็นใจกัน รักกันฉันพี่น้อง
มีจิตใจอ่อนโยนและถ่อมตัว

[9] อย่าทำชั่วตอบแทนชั่ว หรืออย่าตอบแทนการชั่ว
แต่ตรงกันข้าม จงอวยพร เพราะพระองค์ได้ทรงเรียกให้
พวกท่านทำเช่นนั้น เพื่อพวกท่านจะได้รับพระพร”

ให้เราประกาศพระคุณของพระเจ้าผู้ทรงเรียกเรา
อย่างมีประสิทธิภาพมาสู่ความรอด
และชื่นชมยินดีกับสรรเสริญพระคุณนั้น

ให้เราระลึกถึงพระประสงค์ที่พระองค์ทรงเรียกเร
า และดำเนินชีวิตให้สมกับข่าวประเสริฐต่อพระพัก
ตร์พระเจ้า

“ขอให้จิตใจของพวกท่านสว่างขึ้น
เพื่อจะได้รู้ว่าพระองค์ประทานความหวังอะไรแก่ท่านใน
การทรงเรียกพวกท่านนั้น
และรู้ว่ามรดกที่มีศักดิ์ศรีของพระองค์สำหรับพวกธรรมิก
ชนนั้นบริบูรณ์เพียงไร
และรู้ว่าฤทธานุภาพของพระองค์
ยิ่งใหญ่มากมายเพียงไรสำหรับเราที่เชื่อนั้น
เป็นฤทธิ์เดชเดียวกับการทำกิจอันทรงานุภาพและทรง
พลังของพระองค์”

อฟ. 1:18-19

เพื่อการศึกษาที่ลึกยิ่งขึ้น

บทส่งท้าย

ดำเนินชีวิตและชื่นชมยินดีในหลักคำสอนแห่งพระคุณ

หลักคำสอนห้าประการของคาลวินที่เราได้ศึกษา
เชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับคำวินิจฉัยแห่งดอร์ท
ซึ่งจัดทำขึ้นในการประชุมสมัชชาแห่งดอร์ทระหว่างปี
1618-1619 ในเวลานั้น คริสตจักรฝ่ายปฏิรูปสรุปคำส
อนของพระคัมภีร์เป็นหลักคำสอนห้าประการ
เพื่อตอบข้อโต้แย้งเรื่องบทบาทของการเลือกของมนุษย์กับ
พระคุณของพระเจ้าในความรอด แก่นของคำสอนคือ
ความรอดของคนบาปตั้งแต่ต้นจนจบสำเร็จโดยพระคุณของ
พระเจ้า

คำสารภาพความเชื่อนี้ตั้งอยู่บนมรดกแห่งความเชื่อจากการ
ปฏิรูป ซึ่งผ่านการข่มเหงมายาวนาน
ผู้เชื่อจำนวนมากถูกจำคุกและเนรเทศ
บางคนสละแม้กระทั่งชีวิตเพื่อรักษาความเชื่อ กีโด เดอ
เบร์ย์ ผู้เขียนคำสารภาพความเชื่อเบลจิก
ซึ่งคริสตจักรฝ่ายปฏิรูปปรับเป็นคำสารภาพสำคัญร่วมกับค
ำวินิจฉัยแห่งดอร์ท ก็ถูกประหารเพราะความเชื่อในปี
1567

สิ่งที่บรรพบุรุษแห่งความเชื่อยอมทนทุกข์เพื่อรักษาไว้
ไม่ใช่ชื่อ ‘ลัทธิคาลวิน’ แต่คือความจริงของพระคัมภีร์
ที่ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนบาปให้รอดโดยพระคุณทั้งสิ้น
เราจึงไม่ควรมองหลักคำสอนนี้เป็นเพียงความคิดเห็นของ

มนุษย์หรือเครื่องประดับทางปัญญาแต่ต้องตรวจสอบความจริงนี้ตามพระวจนะรับด้วยความขอบพระคุณ และดำเนินชีวิตตามความจริงนั้น

ถ้าเราเรียนรู้หลักคำสอนแห่งพระคุณอย่างถูกต้อง ทำทีในการนมัสการพระเจ้า สายตาที่มองตนเอง การต่อสู้กับบาป วิธีปฏิบัติต่อผู้อื่น และความกระตือรือร้นในการประกาศข่าวประเสริฐยอมเปลี่ยนไป บัดนี้ให้เราดำเนินชีวิตโดยชื่นชมและรับประโยชน์จากพระคุณที่ได้เรียนรู้

1. จงถ่อมตนและถวายพระสิริทั้งหมดแด่พระเจ้า

เราไม่ได้รับความรอดเพราะฉลาดหรือดีกว่าผู้อื่น แต่เพราะพระเจ้าทรงรักก่อน ทรงเลือก ทรงเรียก ทรงทำให้เชื่อ และทรงยึดเราไว้จนถึงวันนี้ เพราะฉะนั้น เราไม่มีสิ่งใดจะอวด

ยิ่งรู้จักพระคุณของพระเจ้าลึกซึ้ง ก็ยิ่งต้องถ่อมตน อย่าตัดสินบาปของผู้อื่นโดยง่าย แต่จงตรวจสอบตนเองต่อพระวจนะและกลับใจทุกวัน ทุกครั้งที่คิดถึงความรัก อย่ายกตนเอง แต่จงถวายคำขอบพระคุณ คำสรรเสริญ และพระสิริทั้งหมดแด่พระเจ้า

2. จงแสวงหาความบริสุทธิ์ด้วยความมั่นใจและความยินดีในความรอด

ความรอดของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจที่ไม่สมบูรณ์ หรืออารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย แต่ตั้งอยู่บนพระประสงค์อันไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า การลบมลทินอันสมบูรณ์ของพระคริสต์ และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ
ความหวังของเราไม่ได้อยู่ที่ความเข้มแข็งของความเชื่อ แต่อยู่ที่ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าผู้ประทานและทรงรักษาความเชื่อ

แต่อย่าใช้ความมั่นใจนี้เป็นข้ออ้างในการทำบาป พระเจ้าไม่เพียงทรงรักษาประชากรของพระองค์ให้อยู่ในความเชื่อ แต่ทรงนำให้พ้นจากบาปและดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ เราไม่ได้เชื่อฟังเพื่อให้ได้รับความรอด แต่เชื่อฟังด้วยความชอบพระคุณเพราะได้รับความรอดแล้ว จงฟังพระวิญญาณต่อสู้กับบาป และดำเนินชีวิตด้วยความยินดีในพระสัญญาว่า พระเจ้าจะทรงทำความรอดที่ทรงเริ่มต้นให้สำเร็จอย่างแน่นอน

3. จงดำเนินในความเชื่อจนถึงที่สุดภายในพระวาระและการอธิษฐาน

แม้ในชีวิตของผู้เชื่อแต่ก็มีความล้มเหลว ความตกต่ำ และความทุกข์ บางครั้งเราอาจรู้สึกว่าการเชื่อของตอนอ่อนแอเหลือเกิน หรือพระเจ้าทรงอยู่ห่างไกล แต่พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์

หากล้มลง อย่างคงอยู่ตรงนั้น แต่จงลุกขึ้นอีกครั้ง
 อย่างอ่อนบาป จงกลับใจและแสวงหาพระคุณใหม่ในพระว
 นะ การอธิษฐาน และชุมชนคริสตจักร
 แม้สถานการณ์ไม่เป็นอย่างที่หวัง
 อย่าสงสัยความดีของพระเจ้า จงระลึกว่า
 พระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงยึดเราไว้นั้นแข็งแกร่งกว่ามือของ
 เราที่ยึดพระองค์ และจงดำเนินในความเชื่อจนถึงที่สุด

4. จงปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยพระคุณและรับใช้ด้วยความรัก

ถ้าเราได้รับความรอดโดยพระคุณทั้งสิ้น
 เราก็ต้องสำแดงพระคุณแก่ผู้อื่น
 อย่าหึงเพราะรู้หลักคำสอนมาก
 หรือรีบกล่าวโทษคนที่เห็นต่างจากเรา
 ผู้ที่รู้จักหลักคำสอนแห่งพระคุณไม่ลืมว่า
 ตนได้รับพระเมตตามากเพียงใด

พระเจ้าทรงอดทนนานและทรงเรียกเราอย่างไร
 เราก็ต้องอดทนและรักผู้อื่นอย่างนั้น
 จงระลึกถึงพระคุณที่ได้รับ ให้อภัย โอบอุ้มผู้ที่อ่อนแอ
 และรับใช้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ
 ชีวิตของผู้ที่เชื่อหลักคำสอนแห่งพระคุณต้องปรากฏผลแห่ง
 ความถ่อมใจ ความรัก และความอดทน

5. อย่าลืมนึกผู้ใด แต่งประกาศข่าวประเสริฐด้วยความกล้าหาญ

ความไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิงและการทรงเลือกของพระเจ้า ไม่ใช่หลักคำสอนที่ทำให้เราละทิ้งการประกาศ แต่ทำให้เราอธิษฐานและประกาศอย่างกล้าหาญยิ่งขึ้น เพราะเชื่อว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวที่ทำให้จิตวิญญาณที่ตายแล้วมีชีวิตรอดได้

ไม่มีใครที่ดูแข็งแกร่งเกินกว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราเปลี่ยนใจมนุษย์ไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงประทานใจใหม่แก่คนบาปได้ผ่านข่าวประเสริฐและพระราชกิจของพระวิญญาณ อย่าท้อใจเมื่อยังไม่เห็นการตอบสนอง จงอธิษฐานเพื่อครอบครัว เพื่อนบ้าน และทุกชนชาติ มอบผลไว้กับพระเจ้า และประกาศข่าวประเสริฐอย่างซื่อสัตย์

“เพราะสิ่งสารพัดมาจากพระองค์ โดยพระองค์
และเพื่อพระองค์
ขอพระเกียรติจงมีแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์
อาเมน”

รม. 11:36

ภาคผนวก:

ตารางเปรียบเทียบหลักคำสอนห้าประการ ของอาร์มีเนียนกับคาลวิน

ความไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิง (Absolute Inability)

คาลวิน

มนุษย์ที่ตกในบาปได้รับผลกระทบจากบาปทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และเจตจำนง จึงไม่สามารถแสวงหาพระเจ้าหรือเชื่อพระคริสต์ ด้วยกำลังของตน พระเจ้าต้องประทานใจใหม่และความเชื่อ

อาร์มีเนียน

มนุษย์ที่ตกในบาปไม่สามารถเชื่อพระคริสต์ได้หากปราศจากพระคุณของพระเจ้า แต่พระเจ้าประทานพระคุณที่มาก่อนแก่ทุกคน เพื่อฟื้นความสามารถในการตอบสนองข่าวประเสริฐ มนุษย์สามารถรับหรือปฏิเสธพระคุณนี้ได้

การทรงเลือกโดยไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Election)

กาลวิน

ก่อนทรงวางรากฐานของโลก พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่จะช่วยให้รอดตามพระประสงค์อธิปไตยและพระคุณของพระองค์ โดยไม่ทรงใช้การกระทำหรือความเชื่อในอนาคตของมนุษย์เป็นเงื่อนไข

อาร์มินิเยน

ก่อนทรงวางรากฐานของโลก พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าว่าใครจะตอบสนองพระคุณที่มาก่อนและเชื่อพระคริสต์ แล้วทรงเลือกผู้คนที่ได้รับความรอดโดยใช้ความเชื่อเป็นเงื่อนไข

การลบมลทินที่อุสสุผลจริง (Actual Atonement)

กาลวิน

การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์มีพระประสงค์เฉพาะเพื่อไถ่ประชากรที่ทรงเลือกจริง พระคริสต์ทรงรับโทษแทนบาปของพวกเขาอย่างครบถ้วน และทรงได้มาซึ่งพระคุณแห่งความรอดทุกประการ รวมถึงการกลับใจและความเชื่อ

อาร์มินิเยน

พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน เพื่อเปิดทางให้ทุกคนสามารถได้รับความรอด แต่การลบมลทินเกิดผลต่อแต่ละคนเมื่อคนนั้นเชื่อเท่านั้น

การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพ (Effectual Calling)

กาลวิน

พระวิญญาณทรงประทานใจใหม่แก่ผู้ทรงเลือกผ่านข่าวประเสริฐ
ทำให้เขากลับใจและเชื่อพระคริสต์ด้วยความเต็มใจ
การทรงเรียกอย่างมีประสิทธิภาพนี้นำไปถึงความรอดอย่างแน่นอน

อาร์มีเนีย

พระเจ้าประทานพระคุณแก่ทุกคนผ่านข่าวประเสริฐและทำให้สามารถเชื่อ
ได้ แต่มนุษย์สามารถตอบสนองหรือปฏิเสธพระคุณนี้
และเมื่อเขาตอบสนองด้วยความเชื่อ
เขาจึงบังเกิดใหม่และได้รับความรอด

การทรงรักษารสรมิกชนให้ยืนหยัดจนถึงที่สุด (Perseverance of the Saints)

กาลวิน

พระเจ้าทรงรักษาผู้เชื่อแท้ให้อยู่ในความเชื่อจนถึงที่สุด
ผู้เชื่อแท้อาจสะดุดล้ม แต่พระเจ้าทรงนำให้กลับใจ
และในที่สุดเขาจะไม่ละทิ้งความเชื่ออย่างสิ้นเชิงจนพินาศ

อาร์มีเนีย

ธรรมเนียมอาร์มีเนียนจำนวนมากเห็นว่า
แม้ผู้เชื่อแท้ก็อาจสูญเสียความรอด
หากปฏิเสธพระคุณอย่างต่อเนื่องและละทิ้งความเชื่อ อย่างไรก็ตาม
ธรรมเนียมอาร์มีเนียนเองก็มีความเห็นไม่ตรงกันในเรื่องนี้

ตารางนี้สรุปความแตกต่างโดยทั่วไประหว่างระบบหลักคำสอนทั้งสอง โดยอ้างอิงการสัมมนา “TULIP”

ของจอห์น ไฟเฟอร์ (2008)

รายละเอียดเกี่ยวกับพระคุณที่มาก่อนและการยืนหยัดของธรรมิกชนอาจแตกต่างกันตามนิกายและธรรมเนียมของฝ่ายอาร์มิเนียน

“ให้ทั้งหมดนี้สรรเสริญพระนามพระยาห์เวห์
เพราะพระนามของพระองค์เท่านั้นที่ควรเอนยอ
พระสิริของพระองค์อยู่เหนือแผ่นดินโลก
และฟ้าสวรรค์”

สดด. 148:13

